

והזיון הסודי של מעשלת ישראל על המסחר באדם

העולם הזה

כזה היה אורי סיפור חייו של קרבן דמשק

סיפור השער:

זמרירגש יצחקי

מס' 901 שנה 18
כ"ח מכת השמיני
20.1.1955
מחיר: 300 פרומה

בלי מורא -
בלי
משוא פנים

העולם הזה

השבועון המצוייר לאינפורמציה

המנהל הכללי:

ב. ד. לוי

רחוב גליקסון 8, תל-אביב
מסד מברקים: "עולמפריס"
ת. ד. 128, טל. 28785

מחיר: העולם הזה בע"מ
דפוס: ישראל בע"מ, ת"א
אין המערכת אחראית עבור
תוכן המדפוסות, מלבד עבוד
מדפוסות המתפרסמות תחת
החברות "דו"ח לצרכן".
המחנות על ידי חברי ה-
מערכת ונבדקת על ידי.

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה, כתוב
ישעיהו לביא

הכתב הראשי:
עמנואל סרט

עורך משנה, תבנית
אורי סלע

הצייר הראשי:
שמואל ברתור

הצלם הראשי:
דן ברנע

חברי המערכת:

דוב איתן, משה בראפרס, יוחנן בשן, ניצה נבי, יורי גילי,
רותי דר, בויי חבי, יוחנן זרבה, וראי, אוספר מאובר,
עמוס סינג, מיליבי קשת, אברהם רפפורט.

ראש מערכת ירושלים:

יוחנן אורן

מנהל מעבדה:

עורך דפוס: משה אור

מנהל מבצעים:

שלמה אריר

ראש המנהלה:

שלמה הררי

2/6 '92

הישיבה... יותר מכל בעוד גלגלי האופניים.
היה צורך לנהל ולהצל עליהם מעט על
פן יתפוצצו.

ממשיכה רבקה: "היתה זאת נסיעה איך-
ספית, לא ידענו כמה קילומטר עלינו עוד
לעבור. רק זכרנו כי את השלם 52 קילר
מטרי כבר עברנו לפני שעה. זו היתה עבר.
רנו זריקת עידוד... לבסוף הגענו לבאר.
בעזרת מפתחות האופניים אשר היו לנו
פתחנו את הצינור והשקינו את עצמנו...
האופניים הצעירים לא היו היחידים, אלא
שעת צהריים לוהטת, בלב הדרום. ב"ב-
תיים הגיעה למקום יחיד צנחנים. הם חיפשו
את הירח בשמים אם לא נפלנו משם. ב-
קושי הצלחנו לשכנע כי אמנם הגענו מחל-
אביב רכובים על אופניים. לבסוף אמר אחד
מהם: הדרך עכשו קשה מאד, לא תס-
פיק להגיע. אני מציע לכם לחזור לתל-
אביב."

הארבעה קיבלו את ההצעה בהתבדחות,
נפרדו והמשיכו בדרכם: "...עתה נבנו
לנו ירדות ועליהם עצמות לסירוגין... ה-
הה זאת שעת דמדומים והרגשנו עצמו
כמו בבוקר. הירדות הענקיות הפיחו בנו
מצב רוח נוסף ושברו את קושי העליה
שלאחריהן."

13 שעות לאחר שהארבעה יצאו את תל-
אביב עלו לכביש סעוד-בארשבע ו...
נו במהירות ובשורה עורפית ומפעם לפעם
עצרו מכוניות להתבונן בנו. ג'יפס ומכר
גיות צבאיות נסעו לידנו בקצב אטי ועודדו
אותנו: "אתם כבר קרובים!"
בינתיים החשיך יותר. ששה קילומטר לפ-
נו בארשבע חלפה על פנינו מכוניות משט-
ר. הפעם לא התעניין הטראפיק בנתינת
רפורטים (אפני הטראנסט חסרו פנסיה-
ארה). הוא האיר בורקוריו המזלים את ה-
דרך שלפנינו ומאכן ועד לבארשבע לחינו
במשמרה של המשמרה.
לא היתה זאת הפעם הראשונה שמשטרת
ישראל ליוותה אופניים-ספורטאים ליעדם
הסופי. היה זה בקיץ שעבר כאשר משטרת
ישראל הוואלה לקבל על עצמה את הליוו
במרק נגהה-תל אביב שאורגן עלידי
העולם הזה (883) וליהניץ את רבקה,
מרים, אליעזר ומשה לתכנון את מסעם ל-
בירת הנגב.

אורי ילין

מכתבים

תבים בין עורך העולם הזה לבין מר ברגוריון.
זה היה בשבילי גלי ממש: לא קראתי את ה-
שבועון הנדון. לא ידעתי, כי האיש מוכן, או
בית דיון, הודה שהוא מוכן לחסם את לבו
רוח אהבת כל ישראל בהחלפת עמיתים.
בכרזה לבכית

מנחם בגין, רומא

האיש החזא משה-ביקר

האם קצתם בחיים? האם מאסכם בעבודה ה-
עיתונאית? האם נקטים אתם לברירות ולמנוחה?
אורי שקראתי את מאמר העיר על חליפת המכ-
תבים עם דוד ברגוריון (העולם הזה 899 וחלאת)
אין לי כל ספק שהוא מספר 1 במחנה-הריכוז
גילמי שמור לעורכי העולם הזה, לכוא דיון.
כשתגיע הקת, אשלח לכם שושנים.

שלמית בת-ענת, תל-אביב

הצבע האהוב עלינו הוא ורוד.
אני שמח ששני העיתונים החשובים ביותר ב-
ארץ — הארץ היומי והעולם הזה השבועי, נמצאים
בחיות אחת.

כריכות

העולם הזה

כל הקוראים המבקשים
לכרוך את גיליונות העולם
הזה מהשנה שעברה (1954)
מתבקשים לחמציאם בדואר
(ת. ד. 136, תל-אביב) או באו-
פן אישי (רח' גליקסון 8, תל-
אביב, בין השעות 11.00-
13.00 ו-18.00-16.00).

מחיר הכריכה הוא 3.500
ל"ה. והקוראים החפצים ל-
קבל את הכרך הביתה בדו-
אר מתבקשים להוסיף סך
500 פרוטה.

המערכת תשלם את הגל-
יונות החסרים תמורת תש-
דום נוסף של 300 פרוטה לג-
ליון.

כריכת בבחירות?

היות ואתם מתכוונים להצביע דו"ח-השבועון על
הגות בישראל, וכמו כן אתם מוכנים להצביע
לכל מפלגה מקום בעיתונכם לשם הבעת עיונותיה
(העולם הזה 899, 900), היות רוצה להציע למפלגות
השונות את ההצעה הבאה: כל מפלגה השואפת
לרוב בכנסת, תעשה בחכמה, אם תבחר כאחד מ-
עקרונותיה את המאבק למען זנות חוקית. אז מוב-
טחת למפלגה זו מרכיב מולותיהם של דוחי ישי-
ראל, המהווים אחוז לארבעים של אוכלוסיית
המדינה.

ש. ג. פתח-תקוה

המפלגות והזנות

בכרי להסדר מקום עשו את הרו"חים על המס-
לות ועל הזנות יחד. הרי זה, בעצם, אותו ענין.
לא ?

מ. טהור, תל-אביב

שורה בתיאמנות

הצטעתי מאד בקראי את השורות חסרות השחר
שכתבתם על שורת-המגזרים (העולם הזה 898,
900). אני נמח על ראשוני החברים בשורה.
איני נמנה על חברי מסאי ותפסתי עמדה מכוב-
דת למרי במפלגה אחת לנברי. על חברי השורה
נימנו למי הרענים הראשונים לקיומה 75 אחוז
שלא השתכחו על אף מפלגה. ואילו 25 האחוזים
היותר משתייכים על כל המפלגות הקיימות בארץ.
השורות רצות תמיד לשרת רק את המדינה. מתוך
רצונה זה היא עשתה, עושה ותעשה את עבודתה
בישובי העולים. מתוך רצונה זה היא נלחמת בתור-
פנות השליחות של הישוב החתיק ושל המנוון
הממשלתי. היא פועלת מתוך מנחת להחזיר לאר-
ץ את האיומן בממשלתו, במנהיגיו ובכנהיגיו,
מתוך שאיפה כנה להחזיר לאדם הישר והעמל את
העטרת שנגולה ממנו עלידי רוח רעה של קרי-
רים, שאשמות ריבנות וציניות ועלידי האריות
הציבוריות, שכאה לאחר המאמץ הגדול של מלחמת-
הקוממיות.

אני מאמין שראשי איתנו מוכנים להגיד ב-
שחיאת ובריקבון שבמפלגותיהם, גם הם הם משי-
חיים למסאי... ממש כשם שאני מוכן לנסות
במפלגתי, אם יהיה צורך בכך.
מרוץ איפוא הצטרפתם גם אפם, המתרעים על
עצמאומם כראש-חוצות, למקלות המרגמים עלינו?
מרוץ לא מרחם לבר את האמת לאמינה על
שורת-המגזרים?

שלמה בן-ציון, ירושלים

העולם הזה

שבועון השבוע
לאינפורמציה

הכרוז הבא נמסר לנו לפרסום
מטעם טיטת מפלגת הקריולרים ה-
פרטיים בעירית גבעתיק:

חשובה למשמיצים

שוב הרימה מפלגת האנוכיות ה-
מפלגתית, האוכלת כל חלקה טובה
בארצנו, את ראשה המתועב.
סיעת האופוזיציה בעיריה, מפל-
גת פולי מפלגת, המהבטת מזה
דור בכל מפעל ברוך ויוזמה פוריה,
יצאה למסע השמצה שאין כוונתו
אפילו בהיסטוריה החשוכה של תנו-
עה זו.

פועלי קאדיאלק מנסים להס-
תך על פסקיין שהוצא, כביכול,
עלידי בית המשפט המחוי, נגד מר
מרדכי בר-מעל (מיליצובסקי), חבר
סיעתנו, באשמת הוצאת סכס של
30 אלף ל"ה מקופת העיריה.

אולם המשמיצים מעלימים מעיני
הציבור כי היתה זאת עבירה טכנית
לבד, מאחר שטכנס זה היה ממילא
מגיע בסופו של דבר לכיסו של מר
בר-מעל. כמו כן מעלימים המשמיצים
כי השופט לא פסק שנגיבת 30 אלף
ל"ה פוטלת את מר בר-מעל למלא
את תפקידו הציבורי בנאמנות, וכי
שום מוסד ציב"י מוסתך לא קבע
שעל מר בר-מעל להתפטר.
מתוך רגש פטריסטי צרוף, ולמען
לבייש את המשמיצים השפלים, הח-
ליש מר בר-מעל להתפטר מתפקידו.
העיר גבעתיק, הנוכרת את מר בר-
מעל עוד מזה הימים שהיה חלק צנוע
במחלקת השרברבות, זמן רב לפני
שרכש לעצמו בויתת כפיו את הוילה
ושתי המכוניות, תקבל ידיעה זו כי
אכל כבר.

כבוד לבוני המדינה

הבז למשמיצים

תחי הדמוקרטיה

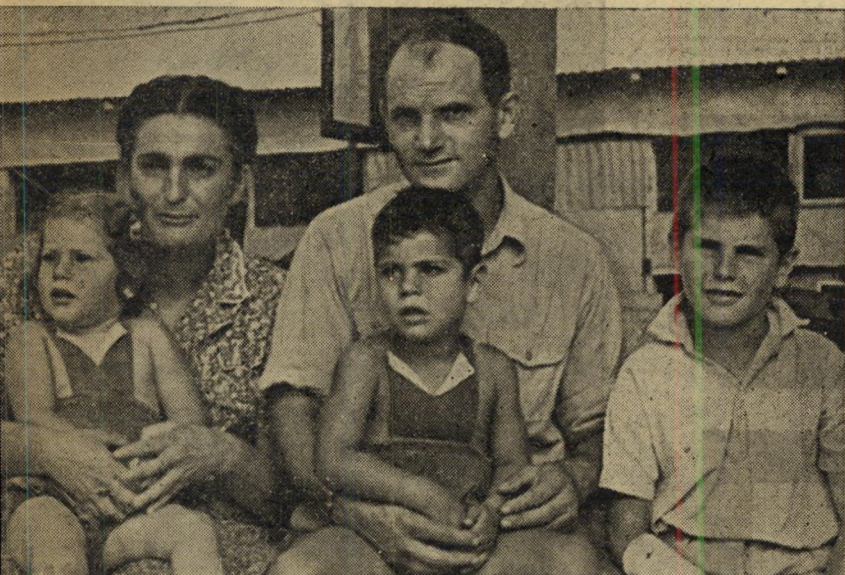
הוא הכריז בסגנון כה דראמטי:
"עוד ארוך כל נתון אנטיפאסי!
אולם רק את הרוב
בי יבחר בקרוב!
כי אני מדינאי דמוקראטי!"

משך דורות רבים חלמו גדולי-העם על גזע חדש בישראל : גזע שבניו ממטילי-ברזל, מתכת שאפשר ליצור ממנה כל הדרוש למכונה הלא-מית. "חסר גלגל ? חסר מסמר ? אני גלגל, אני מסמר. צריך לירות, לחיות חייל ? אני חייל. משטרה ? רופאים ? מורים ? שואבי מים ? אני עושה את הכל." השבוע עמדה המדינה דום מעד לקברו הרענן של אחד מבניה היקרים כי

כזה היה אורי

- בחור צנום, כחול-עיניים, פשוט

במשפחה: שלמה ופייגה, אורי, שמעון (כעת בן 12), חנה (כעת בת 11, מימין לשמאל) האב והאם עיצבו את דמותו של אורי שווה בשווה. האב עודד בו את האהבה למדעים המדויקים, האם עוררה בו סקרנות לגבי המתרחש בעולם. אורי אהב מאד את אחיו ואחותו. הוא הקדיש להם חלק גדול מן המכתבים, ששיגר הביתה בעת שירותו הצבאי.

ילדות: אורי בבית-התינוקות ובמשק, עם אביו שלמה (שלומק) אילן, חבר פעיל בקיבוץ גן-שמואל ומרכז הנגריה המקומית, ואימו, פייגה אילנית, מי שהיתה חברת הכנסת הראשונה מטעם מפ"ס, פעילה כיום במפלגתה, ממלאה תפקיד חשוב במועצת הפועלות. ההורים חינכו את אורי לחיים של עצמאות. והתפתחות בלתי-תלויה למן היום הראשון להיוולדו. ההורים קיבלו את בשורת-האסון בגבורה.

במדים: את שירותו בצבא קיבל אורי בי מלוא הרצינות, ביכר ללכת ליחידה קרבית. הוא נמנע מלנסות ולהשיג לעצמו עבודה משי-רדית נוחה, התנדב לתפקידים מסוכנים.

נעורים: אורי ומיכל זיידנברג, בת המשק ובת גילו, גדלו והתחנכו יחד - מבית-התינוקות ועד צאתם לצבא. שניהם היו בני קבוצה אחת בהשומר הצעיר. מיכל קיבלה כנפי חיל-הצנחנים לפני זמן קצר. אורי היה תמיד חבר מסור ונאמן, אם כי היסטוה את רגשנותו הסבעית במסווה של קשיחות. מותו זיעזע קשות את כל אלה שבאו אחריו במגע אי-פעם. למרות פעילותו הרבה לא העלו על דעתם סוף כזה.

בשרה: אורי אהב מילדותו את העבו-זה החקלאית, בה הורגל מימי ילדותו. ביחוד א"ב הוא לעבד את האדמה בעזרת מכונות כבדות, הנכנעות לכל מגע יד.

מטן ביר ואופקים רחבים מסביב. ככל צבר היה גם אורי (למטה באמצע) תמיד מוכן להשתתף בסיוולים. לא חשוב לאן. העיקר ללכת עם החברה, לשבח ליד מדורה בלילות.

כהכשרה: יצחק רימון, היה מורתו של אורי במוסד החינוך, ותלמידו ליד הסרקטור במשק. אורי הית הנגב נהנה של טכנאות ומכונות, בילה את רוב זמנו הפנוי ליד ההגה, או בקליאת סיפרות סכנית.

ריקל לב הקיצה משנתה, נודעוזה, התברר נגה באפילה אשר על סביבותיה. היא חלמה זה עתה כי אורי דלג על פני שלולית מים. היא עדיין ראתה אותו מדלג. לפני שנים רבות היתה ריקל מורתו של אורי במוסד החינוכי של קיבוץ גן-שמואל היא זכרה כי הוא לא עקף אף פעם את שלוליות-המים, היה עובר בקפיצה אחת, נמש כשם שראתה בחלומה. אחר זכרה ריקל את המציאות המרה: ב-בוקר תובא גופת. של אורי לקבורה.

המורה לא היתה היחידה שלא עצמה עין משך כל שארית הלילה. גם שנתו של אלכס רוביצקי, חברו של אורי, נדדה מעיניו. הוא זכר כיצד בא הוא, עולה חדש מפולניה, ל-קיבוץ גן-שמואל לפני שש שנים. האדם הרא-שון אשר נקרה על דרכו היה אורי, שטיפל בטרקטור. תך מחצית השעה הפכו השנים לידיים, ובמהרה הביא אלכס את חפציו ל-קיבוץ, השתקע בו.

אורי רכש תמיד ידידים על נקלה. הוא היה ישר וגלוי לב, ראה את קיומם של קשרי ידידות בין בני-אדם כדבר המובן מאליו. עוד בהיותו ילד בלונדי, תכול-עיניים, היה אורי מתייד עם כל יושבי הקיבוץ — ביחוד עם בני-אדם מבוגרים ממנו, שעסקו בתפקידים חשובים: טרקטוריסטים, מכונאים.

עוד מימי חייו הראשונים היה אורי מופיע בכל חלקי הקיבוץ, בכל שעות-היום. יתר מכל היה מתרוצץ מסביב לטרקטור ולבתי-המלאכה. הוא שבר את ידיו שלוש פעמים בטסלו במכונות כבדות, אך הדבר לא לימד אותו לקח. לא היה דבר שהיה מסוגל לנתק אותו מעל המכונה. הוא התיידד איתן, ממש כמו עם בני-האדם. כזה היה אורי.

היה עוד משהו, שהיה אהוב על אורי יותר מכל: הסכנה. באחר הימים נודעוזה חברי-הקיבוץ בראותם ילד קטן מטפס ועולה על מגדל-הסילו של גן-שמואל. הם החניקו את הזעקות, שעלו בגרונם, בסחדם כי הילד יפול. אבל אורי לא נפל. הוא טיפס אל ראש-המגדל, שב וירד, טיפר לתבריה-הקיבוץ שהוא רצה רק לראות כיצד יראה המשק מגבוה.

ההורים לא הפריעו לאורי, לא בלמו אותו. הם הניחו לו להתפתח בדרך הרצויה לו, ל-גבש אוסי עצמאי.

הנשק היה הסכים

אחר באה התגלית הראשונה: ספרים. אורי, שהיה תמיד פעיל וחסר מנוחה, היה משתתק בכל עת שהמורה היתה מספרת סיפורים. ההאזנה לסיפורים הסבה לו עונג בלי-שער: בסיפורים היה הכל אפשרי ומתקבל על הדעת. אולם כאשר גילה אורי את הספרים, לא היה לו עוד כל צורך בסיפורי המורה. הוא היה יכול לקרוא הכל בספרים, בבית.

יותר מכל אהב הנער סיפורים על מעשי גבורה וחירוץ-נפש. הוא בלע בתשוקה את הספרים על מרד הגיטאות ואת הרומנים ה-הסיטוריים על מרידות ברכובא וברגיורא. הספר החביב עליו ביותר היה מורשת גבורה, אנתולוגיה-סיפורים על גיבורי העם היהודי. אולם הספרים מילאו רק את שעות-הפנאי של אורי. בהיותו בבית-הספר לא נמשך כלל אל מועדי-הרוח. הוא היה נער מעשי, התעניין יותר מכל בכוח הרוחני את הכדור-הפורה כלפי מעלה, בהרכב האויר הנשאף אל ראות האדם, באופן בו מפעיל גלגל אחד גלגל שני. המורים, שהעריכו את בקיאותו ואת הפיסתו המהירה במקצועות השונים, סלחו לו על אופיו הדינאמי ועל בוזו לכל משמעת. הם ידעו: כזה היה ארי.

אורי היטיב לזכור את שלסון-הבריטים. כבר בהיותו בן עשר נגלחה לפניו תגלית חדשה: נשק. הוא אהב את נקישתה של פלדת-האקדה. את משטחו החלק והנוצץ של קנה-הרובה. הסודיות, בה טיפלו חברי-הקיבוץ בנשקם, הוסיפה על הקסם שאפף אותו. ב-היותו בן 12 כבר ידע אורי לסייג את כל כלי-הנשק של הקיבוץ, לפרקם, להרכיבם, לנקותם. הוא ידע אפילו את מקומם של כל הסליקים בקיבוץ.

קשיחות ורוך

אורי גילה לא רק את הספרים ואת הנשק: המורים והידידים המבוגרים הופתעו בראותם את הילד בן ה-12 בולע את כל העיתונות ה-יומית והשבועית, שהגיעה לקיבוץ. הוא הת-עניין לא רק בבעיות הפנימיות של ישראל (המשך בעמוד 14)

לוחי צבאית מחייבת טכס דתי, אשר לו התנגדו רבים במשק. הרב הצבאי שלמה גורן (תני"ך ביד) עומד ליד מנהיג השומר הצעיר, מאיר עזרי, גלוי הראש. אנשי המשקים הופיעו ללוויה בלי כובעים, כיבדו את זכרו של הגיבור הצעיר בעמידת דום משך כל זמן הטקס.

מסביב לקבר. משמר הכבוד עומד בשלשות. לאחר טקס הלוויה נורו באוויר שלושה מטחים כשהרמטכ"ל רב-אלוף משה דיין מצדיע ופייגה ושלמה, עומדים בשקט שכידהם שלובות. נתמכים על-ידי חבריהם. קהל של אלפים השתתף בהלוויה והצטופף מסביב לקבר הפתוח.

העם

אורי

הגיבור העליון של המלחמה המודרנית אינו החייל הרגלי, הרובץ מכוחן ודולק עיניו ביום בשוחתו מלאת הבוז, מכוח את רובהו אל מפלצת השריון המתקרבת אליו כדרקון סורפני. עולה עליו בגבורתו הגיבור הנשכח, חסר-התהילה: שבוי-המלחמה.

השבוי בתאו אינו מחזיק כרובה, אינו יכול להשיב מלחמה שצרה, שעה ארוכה אחרי שעה ארוכה הוא בודד עם גורלו. אסאט מתגנבת לנפשו ההרגשה שהוא מבודד, מנוח, נשכח מלב עמו, אדם קטן מול מכונה מתועבת של עיניים נפשיים, או גופניים.

מולו עומד האויב, הכליכול, המסוגל לש" בור את הרוח ואת העצמות, אך היכול גם להעמיד מול עיניו פיתויים מרהיבים. "דבר", לוחש האויב, "אתה אבוד. בני עמך זנוחך. גלה את הפרטים על צבאך. בגד בעמך."

הפתוח לנקמה. אולם הלקח הגדול של אורי אילן הוא לקח האהבה: האהבה לנוער העברי אשר את בניו שולח העם בלילות אפלים למיבצעים נועזים אשר שום משורר לא ישר את תהילתם. האהבה לנוף המולדת, אשר לי מענה יצאו אורי אילן וארבעת חבריו לדרך.

התישבות

תופעה נדירה

שיירת מכונות נעה בשבוע שעבר לעבר אדמות חירבת-חרש, המשתרעות על גבול המישור, בקרבת ראש-העין. המכונות הסי"ע אורחים, שבאו לחזות בתופעה נדירה בימים אלה: הקמת קיבוץ חדש על ידי צעירים ישראלים.

מקימי-הקיבוץ, צעירים שזוהי פנים, ברור בהם חניכי הסניף החיפאי של השומר הצעיר, המתינו בסקרנות ליד גדר-החיל של ביתם לעתיד: הם קיוו כי נציגי הממשלה ומוסדות הציבור ייענו להזמנתם, יבואו לשמוח בשימחתם.

האכזבה היתה קשה. פרט לאנשי תנועתם של אנשי קיבוץ החורשים, לא מצאו איש מן המומנים החשובים זמן להיות נוכח במקום. מטעם הצבא, אשר ראשו נואמים יום יום על הצורך הדחוף בהקמת "שובי-ספר", בא רב-סרן, שהתבייש אפילו להשמיע את ברכת צה"ל בפומבי. הסוכנות שלחה למקום פקיד ממדרגה חמישית, שדיבר עברית גרועה. הממשלה לא שלחה איש מחב"ר, ריה, ואפילו מנהל-ההסברה לא ניסה לנצל את ההזדמנות.

היחיד שבא היה ח"כ מפא"י אברהם הרצפלד, איש המרכז החקלאי, אשר לא החמיץ עד כה כמעט אף עלייה על הקרקע. הוא נראה כתינוק (מפא"יניק), שנשבה בין הגוים (מפא"ניקים). אמר אחד מראשי השומר הצעיר, בסקרו את השורה הדלילה של ה"מוזמנים": "ההתישבות חדלה להיות מעשה לאומי, הם רואים בה פעולה פוליטית — ואולי הם חושבים שזוהי סתם תעמולת בחירות."

מפרעה של ברכה. אולם אם נראה היה למתישבים הצעירים כי הם הופקרו עלידי המדינה, הורגש היטב כי תנועתם ניסתה לדאוג להם, לתרום מנסיונם של 68 הקיבוצים הקודמים, שהוקמו עלידי השומר הצעיר. חברי קיבוץ החורשים קיבלו 3000 דונאם קרקע, פרוס נותן פרי, תקציב פיתוח של 150 אלף לירות, תקציב להקמת עשרה צריפים ושני בנייני בטון. אמרה חברת ק"ר בוך חתיקה — בית-אלפא — בנימת קנאה: "גם זאת עליה על הקרקע? אנחנו עלינו בארבע לפנות בוקר, לא בחצות היום. הגענו למקום בסודי סודות, בלי כל אורחים. ומי שמע או על תקציב?"

יחד עם התקציב קיבלו הצעירים גם ברכה — או, ליתר דיוק, מפרעה של ברכה. אמר ח"כ מאיר יערי: "לא אברך אתכם עכשיו, אלא בעוד חמש שנים, כאשר אבוא ואראה כי עורכם כאן וכי הצלחתם. אז אומר לכם כי אין תעודה חסובה יותר לצעיר יהודי מאשר זו..."

מפלגות

יושבי הקרניים

לפי אימרתו הידועה של הגנרל שרידאן, מצביא צבא ארצות-הברית בימי מלחמת האזרחים, מטרת המפקד הגדול הוא "ל" הרושבים את יריבו על קרניה-השור של מבוכה נפשית."

השבוע מצאו הציונים-הכלליים את עצמם יושבים על שתי קרניים כאלה. הם מצאו שהישיבה אינה נוחה.

האמלט ציוני כללי. הקרן האחת הייתה מורכבת מן הסוחרים הקטנים והחנוריים, רבבות אנשי-העסקים הקטנים המהתחם את עמדות-השורה של כוח-הבחירות של מפלגה. בחוגים אלה שטטה דעה שהציונים הכלליים מייצגים רק את ההון הגדול, מולי זלים בגורלו של האיש הקטן. המפלגה היתה חייבת להראות להם את נכונותה ללחום ל" מעמם — ובעיקר להוריד מהם מעט מנטל מדי-ההכנסה המעיק.

הקרן השנייה, החדה לא פחות, היתה אור-כבת מחוג קטן יותר, אך בעל השפעה עצומה במפלגה: הייבואנים הגדולים, אשר בראשם עומד תת-שר המסחר והתעשייה הממושי קף, ולמן סוואיבי. הייבואנים היו מעוניינים בהמשך הקואליציה הממשלתית הנוכחית כמעט בכל מחיר, כי כל יום מחוץ לממשלה,

אברהם הרצפלד

לא שר, לא ציוני ולא אלוף

אתה תישאר בחיים. איש לא ידע את הדבר לעולם!"

אימת העיניים מול תקתת הפיתוי, תחושת הכבוד מול יצרה-הקיום היסודי ביותר של בן-התמותה — זהו הקרב האכזרי ביותר לאדם, והוא מתחולל בלבו המתמרד של האדם עצמו.

ואחרי המאבק הוא שוב בודד בתא התנאי, שוב בודד מול עצמו, מול החשד המתגנב, המקפיא את הלב: שמא דיבר יותר מדי, שמא גילה דברים שאסור היה לגלותם, שמא בגד מתוך חולשתו, שמא בגד בלא-יודעין — והיאש האפל של הנשמה המעונה, אשר נדמה לה כי נשברה במבחן, הבריתה האחרונה אל הצניעות, או אל מלחמת-הרוח, או אל מוצא הכבוד: ההתאבדות.

נתיב האהבה. משך דור שלם השתכל"ה האומנות השטנית של שבירת השבוי. רבבות נדרסו. מעטים יצאו מתחתיה כמנצחים. איש אינו יכול לדעת מה התחולל בנשמתו של הנער הישראלי אורי אילן (ראת רפור"טניה) בשעות האחרונות לחייו. איש לא ידע לעולם את מעמקיה-האיש, את גובה הרוח, את סערות המאבק הפנימי.

אולם יהיו העובדות אשר היו: אם פיקפק אורי אילן בעצמו, או אם חשש מפני כושרו לעמוד בעיניים, הנער שכתב ביד רועדת את הפיתקה האחרונה, הסתירה על גופו, את הקריאה האחרונה של הנשמה המשוסעת ל" עמו, לקיבוצו, להוריו: "לא בגדתי!" — לו הכבוד ולו התהילה.

אפשר היה ללמוד מסופו של אורי אילן, המתאבד בכלא רמשק, את תורת השנאה, כמו שעשה הרב הצבאי שהטיף על הקבר

מנחם לבון לא יוסיף לכהן כשר-הבטחון בממשלה הבאה, אחרי הבחירות. למרות כל ההכחות, לא רק שרת מתנגד לניהול העניינים בידי לבון, אלא עתה גם דויד בן-גוריון, הפבור כי לבון מושפע בצורה קלה מדי עלידי יועצים תקיפים.

מפא"י מכינה מסע-בזק נגד הציונים הכלליים, למקרה שיחול קרע בקואליציה הממשלתית, לפני הבחירות לכנסת. עתוני מפא"י (דבר, החר) כבר צויידו בעובדות מרעישות על אופן ניהולם של משרדי-הממשלה, הנתונים בידי הצ"כ, קיבלו הוראות לפגוע חומר זה במקרה של קרע בקואליציה. יחד עם זאת מנסה מפא"י להחזיר את אותו החומר גם לעיתוני שאר המפלגות הפועליות. על המשמר ולמרחב.

הקאריירה של חיים לסקוב, מי שהיה מפקד חיל-האוויר, הולמד כעת באקספריד, אנגליה, תקבל מפנה חדש אם ישוב דויד בן-גוריון לממשלה.

כמה אמרגנים ישראלים עוזרים לאבר את רשיונותיהם, לאחר שיפתח האוצר בחקירה מסועפת בקשר לצורת התשלומים, שהם נותנים לאמני-חזן. ידוע כי השכר משולם, כולו, או רובו, במטבע זר, עולה לאוצר המדינה כחצי מיליון דולר לשנה.

שרת ותומכיו ספגו תבוסה ראשונה, לאחר שהצליח בי. גי. להביא לידי דחיית ועידת מפא"י. בוועידה זו קיווה שרת לארגן את תומכיה, שהינם

רבים, אך מפורזים, בה בשעה שתומכי בן-גוריון מאורגנים כהלכה.

"הארץ" יתן תמיכה שקמה למפא"י, אם יתברר כי שרת ישרא בראש המפלגה ובראש הממשלה הבאה, שתורכב, בעד לפי המתכונת הנוכחית. דבר זה הוסכם בשבוע שעבר, בעת פגישת בין משה שרת לבין עורך הארץ, גרשום שוקן.

מפא"י תיאולק להיבנות ל" צ"כ בשאלת היום הקובע לגבי הבחירות לרשויות המקומיות — ביחוד אם תושג פשדה בעניין התקציב. שר-הפנים, ישראל רוקח, הודיע לחבריו בממשלה, שהוא לא יהיה מוכן להיכנע למפא"י בעניין זה, וכי אף אם תהיה החלטת ממשלה בקשר ליום הקובע, ימצא דרך לחבל בה.

ד"ר נחום גולדמן ייבחר כנשיא ההסתדרות הציונית — מקום שנשאר ריק מאז הפך ווייצמן לנשיא המדינה — בקונגרס הציוני הבא, שיתקיים בירושלים: כל המפלגות, עימן באו במגע גולדמן עצמו, או שליחיה, הודיעו כי לא יתנגדו לבחירתו.

אם תצא בחירה זו לפועל, אפשר ל" צפות לגידול השפעתה של הסוכנות על ענייני המדינה — ביחוד על מדיניות החוץ.

הצ"כ יגשו לדיון מקיף עם מפא"י על קוי היסוד של הממי שלה הבאה, ברנע בו יתברר באופן מוחלט כי אין למפא"י כל כוונה להרכיב ממשלה יחד עם מפלגות הפועלים. אם יסתיימו דיונים אלה בהסכם, יתחייבו שני הצדדים לנהל מסע-בחירות שקט, להימנע, ככל האפשר מהשמחות הדדיות. בין שאר נתאי הצ"כ: ביטול הפיקוח על המטבע, הקמת שירותי-בריאות ולשכות עבודה ממשלתיות, צימצום הפעילות המדינית של ההסתדרות, מינוי תת שר חוץ מאנשי מפלגתם.

נמיה גוברת בארץ היא פיטורי עובדות ופועלות במפעלי-התעשייה הגדולים. מומחי היעול של אחדים ממפעלים אלה הגיעו למסקנה כי עבודתן של הנשים משתלמת פחות, בגלל היעדרותן הרבה מהעבודה, חופשי לידה ועוד, יעצו לפטרן בכל תואנה אפשרית, לשכור במקומן עובדים ממין זכר.

שיתוף-הפעולה בין התיאטרונים הישראליים יגבר, אם יצליחו כמה מאנשי רוח ותיאטרון במאמציהם להקים איגוד של תיאטרונים ישראל. לפי התוכנית יעסוק האיגוד ברכישת זכויות למחזות, הזמנת במאים זרים וחניון תיאטרונים, יפתח משרד אחד בלונדון, או בפאריס, משרד שני בניו-יורק.

מרד יוקר המחיה ירד במידה ניכרת, לאחר שנתינו תמיכות מ" שלחיות גדולות לצורכי הוזלת המחירים בכל הענפים. סיבת התמיכות: התקרבות הבחירות.

צפה להוזלת מחירי מצרכי-המזון, המובאים באמצעות חברות ה"סקריפ". סיבות ההוזלה: ירידת שער הדולר בשוק החופשי והתפתחות של התחרות עזה, עקב הקמת חברות סקריפ חדשות.

לא מן הנמנע כי ספורט הכדורגל בארץ ישותק כליל, עקב פרישתו של נציג בית"ר מהתאחדות הכדורגל הישראלית, פניית בית"ר אל המוסדות הבינלאומיים לספורט, בטענה כי פעולות ההתאחדות הקיימת אינן חוקיות.

כך נראית ישראל

בלתרון

כמה זה בגיל, וכמה זה נכון!

הישראלי, המגויס מקליפת-בצתו אל העולם הגדול, עומד נדהם מול שלל התופעות שרבות המערב מציגה בפניו, ונוכח לפתע כי לא גילה כלל וכלל את העולם הגדול, כי גדולים וטובים ממנו עשו זאת לפניו, ביניהם אפילו כמה עתונאים.

אולם תגלית אחת יביא עמו בכל זאת בחזרו לישראל — הוא גילה ממרחק את מדינת ישראל. יש לו קנה מידה, ולפי זה הוא יכול ללמוד את כל גילויי החיים בארצו ולהעריך את משקלם הנכון.

לא כל מה שנראה בעיניו קודם לכן חשוב וגורלי ייראה כזה גם עתה, ולהפך. סבורני שחובתי כלפי הקוראים היא לא רק לספר להם על העולם הגדול ועל המתרחש בו — בישראל יודעים על כך לא מעט — אלא גם כיצד נראית ישראל כאשר איננה מרכז העולם, אלא נקודה קטנה על רקע הגלובוס.

בצל ימי הביניים

תרבות המערב התקיימה והתפתחה ברציפות משך 2500 שנה. על כן אין פלא אם ליד הפוסטוריוז והאכזיסטונציאליות חיים וקיימים גילויים חברתיים של ימי הביניים. בצל צריחי ערי המבצר העתיקות, בין סימטאות צרות שרק שולף חרב אחד, חגור שריון ועדוי קובע ברזל יכול לעבור בהן, בבתים בני 500 עד 800 שנה, ואולי גם קצת פחות, מתגוררים תושבים אמידים, משכילים, ובחדרים שראו את חברי הגילדות מסביב לאח, סביב ככרות שבהם הועלו על המוקד כופרים ומכשפות, יושבים כיום בני המשפחה צופים בטלביזיה.

שוורים רומים למחרשות-עץ פוסלוריים עד היום יותר מטרקטורים, בארצות שבהן עוסקים במרץ במחקר אטומי, שמהן יצאו ובהן למדו כל גדולי המדע של ימינו. באלפי הכתרושות, בית היוצר לתעשיית הקלה והכבדה של אירופה, מתנהלת העבודה בשיטות מיושנות, בתנאים סנטיירים שאינם משביעים רצון, בהיגיינה מקצועית שאינה שוכנים בארמונה, עתיקים, שהודקדומים חופף על קירותיהם ואינם מתאמים לדרישות התקופה המודרנית. כל בניין-משרדים בגווי של סולל בונה היה מכיש אותם. בבתי-הספר בהרבה ארצות מתקדמות מרר להכות את התלמידים, בתנאי שלא יזיקו קו לעורה הראשונה לאחר טיפול פרגוני זה. בכמה ארצות מקדישים עד היום מקום מוגן לאין שיעור ללימודי הלטינית והיוונית, וכמעט ואין לומדים שפה זרה חדשה. חינוך מעורב הוא חידוש גדול ונוער, פריבאטיזם

גורם למסירת הנחת הכלכלי שלהם ליד החברות ההסתדרותיות.

מועד הכרעה התקרב השבוע, עת דנה הממשלה בתקציב המדינה. הציונים-הכלליים ליים דרשו להוריד שני אחוזים וחצי מתקציב ההוצאות, על מנת לאפשר הורדה מקיפה במס. לוי אשכול סירב. משבר ממשי שלי הופיע באופק, וארבעת שרי הצ"כ עמדו בפני שאלת האמלט: "להיות (בממשי) שלה, או לא להיות (בה)!" פיצוץ הקואליציה היה יכול לפיטס את התנועה, להרגיז את הייבואנים ובעלי-התעשייה. כניעה למס"י היתה גורמת לתוצאה ההפוכה.

שכיב הזהב. השבוע השיג האמלט דחיה קצרה, יכול היה להוסיף ולהתלבט.

שבועות מעטים אחרי שעמום קינן יצא לסיוור, הגיעו סימנים מוזרים על התפתחותו. בעוד שקוראי "העולם הזה" (ושכניהם, ומכריהם, וגם החלבון) נהנו מתיאוריו המבריקים של ההומוריסט חריה-עין, קראו חבריה-מערכת את מכתביו הפרטיים, בהם הודה קינן שמרחוק למד לראות את המורדת בפרספקטיבה אחרת.

קינן, צבר מובחן, חבריה-החברים של לחי-ימי המאבק ומוראי במחמת-ההשחרור, בעל השור העוקץ (עווי ושות') ב"הארץ", שביקורתו הקטלנית הקימה קו

של העולם החדש. מקצועות חיוניים בתקופתנו כמו כלכלה, סוציולוגיה נדחקים לקרן זווית.

הדת שלטת בכיפה וביד רמה ונודעת לה השפעה פוליטית הרבה יותר מאשר במאה שערים בירושלים. חוקים רבים מימיה-הביניים שרורים וקיימים עד עצם היום הזה, ועדיין ישנן ארצות נאורות בהן אין זכות בחירה לנשים, בהן מוסלות הנשים לרעה מבחינת הזכויות האזרחיות בשטחים רבים.

אנו מתחילים מהתחלה

למרות השגי הטכניקה המודרנית, שביטלו כמעט את המרחקים, מחולקת אירופה לעשר רות מדינות נגסיות, ושרידי עמים עתיקים הוברים בלשונות שאף בלשן לא פיענה עדיין את מוצאן מתקיימים ואינם נטמעים. האימפריה הבריטית האדירה לא הצליחה עד היום להשתלט על סקוטלנד, למשל, ועל נסיכותיה הבלדניות. הבלדנות האירופית דומה בדיוק לזו של ימי הביניים.

מכל זאת ניתן להבין שהחברה האירופית היא מגובשת מאד, והבדלי המעמדות הם חרץ פים, מודגשים ובאים לידי ביטוי בצורות לאין ספור. אין בזה כדי לגנות את אירופה או לשבח את ישראל, אלא כדי לשמש קנה מידה, אם נצא מההנחה שארצות אירופה הן דוגמה לחברה גורמלית של עמים נור-מייים היושבים על אדמתם, שהתפתחותם לפי אבולוציוני והגיעה לשיא התפתחותה. לפי קנה-מידה זה קל להיחזק מהן האפשרויות העצומות העומדות בפנינו.

אנו מתחילים מהתחלה, איננו חייבים לעבור את כל שלבי ההתפתחות שעברו מדינות אירופה, אנו יכולים ליהנות מכל החידושים האחרונים בכל שטחי החיים, החל בארכי-סקטורה וגמור בממשל, אנו יכולים לתכנן את ערינו וכפרינו, למכן את החקלאות, לערוך אכספרימנטים בחינוך ולהעניק זכויות וחירויות לנשים וילדים. השאלה היא מי ישלם, אך אין זה מעניינו במאמר זה.

הנוער שלנו מוב יתר

הדבר הראשון שעורר בי פליאה עזה הוא ההבדל העצום ברמת ההשכלה בין הצעיר הישראלי הממוצע והצעיר האירופי הממוצע, הבול שאינו מוטל בספק, ושרולו

ההכרעה היתה נחונה לתכסיסים המפלגה, כמו יוסף טרלין, שלא היו שייכים אף לאחד משני הצדדים הקיצוניים, דאגו בעיקר לסיכויי המפלגה בבחירות הקרובות. דעתם: הקהל הרחב לא יבין את פרישת הצ"כ מן הממשלה בשעה זו, יראה בה רק תכסיס מפלגתי מופקפק. אפשר היה לצפות שיבחרו בשביל-החיה.

המשק ייצא ב-25 לירות

משך עשרת החודשים הראשונים של שנת 1954 הובאו ארצה לכל אחד מתושבי ישראל סחורות בשווי של 222 ל"י, סך הכל של יבוא זה, שהסתכם בחודשים ינואר-

שונאים בלתי-ספורים והביאה אותם, לבסוף, אל ספסל הנאשמים של משפט פולדני גדול (אחרי נסיונם של אלמונים לפוצץ את ביתו של שריה-החבורה דוד צבי פונקס, למחרת הוצאת החוק שאסר תנועה בשבת) — נתקל זו הפעם הראשונה בעולם הגדול, החל משווה את התנאים בארצו עם תנאי המדינות המפותחות של אירופה.

דהן הקטע הראשון של הירחוריו בשעת מסע זה, שעוד מובטח לו המשך.

בשל היותה בלתי-תרבותית, אלא בשל היותם בניס נודדים לאבות נודדים, שעדיין לא מצאו באופן מוחלט מנוח לכף רגלם, ורריותם ומצותיהם דומים הרבה יותר לאלה של נטורי קרתא בינם לבין עצמם, עד כמה שהדבר עלול להפליא.

מרחוק, כאשר אינך יכול לקרוא את עתונת הערב, נראית ישראל ככור היתוך ענקי ומזור, גן עדן לסוציולוגים, על הטוב והרע שבו, דוקטורים מגדלים תרגולות. בנרשרב רבים הולכים לאוניברסיטה. אידיאליסטים שולחים יד בקופות ציבוריות, פרנסים ושתר לנים מכהנים כשרים, קצבים ואנשי העליה השלישית בונים וילות ונהגיה-הטקסי הם הי שיוך הטוב ביותר. על אדמת מלחה מגדלים עגבניות וליד הערים עוקרים פרסדים. את תפוצת העתונות מודדים לא לפי מספר הדי גולגולות על כל עתון, אלא לפי מספר העתון תונים על כל גולגולת. מספר המכוניות עולה על מספר הטלפונים ומספר המעילות עולה על שניהם.

אגב, בענין זה, מכאן נראה שאצלנו מבקר רים באופן מוזר את הביורוקרטיה ואת השחיתות. מחוץ לאנגליה ושווייץ, שתי המדינות למופת באשר לביורוקרטיה, אין ארץ באירופה שבה המצב יותר טוב. נראה שצרות אלה הן צרות אוניברסליות. ומעלה גדולה לנו עליהם — לנו יש שורת מתנדבים.

אינני אוהב מסורת

רבים מאלה שחזרו מאירופה וסיכמו את רשימהם בעתונים הביעו געגועים וכמיהה לדבר הגדול שאירופה התברכה בו — המסורת. אינני שותף לכמיהה זו. אם היה קסם כלשהו בארץ, אם באמת נראו נבטים משהו חדש יותר ויותר טוב, הרי לא בזכות המסורת. ואם אינני טועה, הרי אותם בעלי געגועים לא התכוונו למסורת של גשת אורחות פשוטה וברירה, למסורת של ארציות, גשמיות, אידאגאית-יתר לתיקון העולם. לא, חוששני שאותם מתגעגעים התי כונו לאותו חצוצה דק מן הדק, אותו קרום בלתי-נראה לעין של עידון אצילי, שהוא פסגת שאפתו של כל זעיר בורגני באשר הוא שם. לגעגועים אלה אינני שותף, ולא אכפת לי אם צעיר ישראלי לא ייראה עייף, חכם ומשועמם, בעל נימוסים דקים ומושחת עד שורש גשמתו.

הזולת לא זנח היצוא הישראלי את האפשרות יות הועירות ביותר. בשנה שעברה ייצאה יש"ראל סחורות לפורטוגל בשווי כולל של 512 ל"י, לאפגניסטן 255 ל"י.

כספים

התמוטטות מוחלטת

דממה מזורה השתררה השבוע בפנית הר חובות הרצל ושירות-רוטשילד בתל-אביב. עשרות הברנשים המשולהבים והמיועזים שהתרוצצו שם בימי גשם ושמש, הימרו על שער הדולר והסוכריני, נעלמו לבלי הותר שריד.

ההתנפלות המוחלטת של אנשי הבורסה התל-אביבית לא באה עקב פעולות סריקה

אוקטובר 1954 בסכום 412.789 דולר. מיליון ל"י הורכב מפריטים כה יסודיים כרבע מיליון סונות חיסים, 767 סונות פולי קפה ירוקים, 305 טרקטורים ו-265 פדרות משא קפריסאיות. את התמורה של יבוא זה שלילמו תושבי ישראל בעיקר בכספים זאליהם, ב-280 מיליון לירות של שלילמו. מענקים, מגביות, ומלחות, באשר ליתרה התאמצו מיליון ו-600 אלף הישראלים, תרמו כל אחד 46 לירות מעמלם לייצוא הכולל של 74 מיליון ל"י.

מלבד 58 מיליון סכניני גילוח, 7.868.389 תיבות פרידור ו-412.789 דולר גרבי נגילוח ייצא המשק הישראלי גם 25.120 קילוגרם גומי לניטה ו-2.666 מכוניות שהורכבו בארץ. וכראוי למשק החייב לייצא או לשוורר מן

דמ. התעודה יסבה חודשים תמימים על המד, זוכה, שמעה עדויות רבות, החישה את פעולתה רק עקב התקרבותו של הבחירות, הגיעה למסקנה אחידה: ריבוי הקארטלים מזיק למדינה, ויש להילחם בו. אולם כגון נתגלה מכשול קל: חברי הוועדה שכתו להגדיר את המושג קארטל. נציגי השמאל ראו את הסכנה רק בקארטלים של היוזמה הפרטית. נציגי הימין דרשו לכלול בין הקארטלים גם את הטרסטים ההסתדרותיים, המכתבים את התנאים לצד כן, באין מתחרה. טענו אנשי השמאל: "עניי המפעלים ההסתדרותיים אינם נשואות לררחים. השב הימין: "יתכן כי הדבר נכון. אולם הביוקרטיזציה המוסרית בייצור וב שיחוק מסוכנת לא פחות מן השאיפה לר חחים".

החייכות השתלבה מחדש. הוועדה הוסיפה לשבת על המדוכה. הקארטלים הבלתימאגרים דרים הוסיפו לשלוט בשוק הישראלי מאז מפרוע.

פרשת רזנברג

תיק מס' 11078/54

לפי החוק הישראלי, חקירה מוקדמת של

מזוכה רזנברג (שמאל) ועד נורוק לא דונס ברול, לא מרשל קדימה

תיק בבית משפט השלום אינה משפט: על שופט השלום (שופט חוקר) להחליט רק אם ההוכחות מספיקות כדי להעביר את התיק לבית המשפט המוסמך (בית משפט מחוזי) לשם דיון משפטי. אולם במדינה קיימת ירושת שילטון הור: היועץ המשפטי לממשלה מנדט, אשר תמיד היה פקיד אנגלי ושמר על האינטרסים של הקיסרות כנגד שופט השלום (ברוב המקרים ליד המקום), אשר היה עלול להיות אוהד את הנאשם. היה ראשי להעביר תיק לבית המשפט המחוזי, אפילו אם השופט היה חוקר לא מצא יסוד לכך.

השבוע החליט שופט השלום הראשי, ברוך גלעדי, כי אין כל יסוד להעביר את תיקם של תתשר הסער, הרב ישראל שלמה רזנברג, (העולם הזה 896, 900) והרב יהודה אלינסון לדיון בבית המשפט המחוזי.

השופט קיבל את טענות סניגורם של ה"נאשמים", עורך הדיון יעקוב סלומון, מרוע השיער וחסרה התרגשות, ציין בהחלטתו ה"מומקנת" כי אם היתה עבירה בכל הפרשה הנדונה, היתה היא בעצם העברתה של ה"תרומה משווין בצורת השקעה, כדי לאפשר שער נוח יותר. "אולם היועץ המשפטי לא הצליח לקשור את הנאשמים לפרשה זו, וגם לא האשים אותם בה". רמז השופט: העד היחיד אשר יכול היה להבהיר את המצב ביחידות רבה, היה הרב מרדכי גורוק, אך עדותו בפני סתרה את עצמה פעמים מספר.

קומץ של בוך. היה זה סופה של פרשה ארוכה, אשר סיפקה לעתונות הישראלית כולה קומץ בוך לזריקה במטרות אישיות ומפגנות כאחת. אולם בשביל גלעדי היה תיק מס' 11078/54 תיק רביל ולא מעניין במיוחד, אשר תריסר מסוגו עברו דרכו יומיום; כסך הכל היה מדובר בו על הוצאת רשיון בטענת שוא.

משך כל החקירה המוקדמת ישבו הנאשמים

שיחשו לפנחס לבון התקרה מאד (ראה תצ"פית). בי. גיי. התרגז. בלי היסוס פנה אל דבר, הפליט משפט מוחץ: "אם העתון למרחב בוחר לכתב בדרך העולם הזה, וממציא סנסציות אויליות, יבושם לו. חלילה זו אינה ראויה לתגובה".

וזאת לא היתה, כמובן, תגובה.

ירושלים

פעם מתפטר, תמיד מתפטר

מר אליהו אלישר נבין. כאיש סיעת ה"ציונים הכלליים בעיריית ירושלים נתגסה הוא כבר במשברים והתפטרות לרוב, אך טרם אירע לו שמהלך העניינים יישמש מיד. לפני שבועיים סירב ראש העיר יצחק קריב להעביר לאלישר את הטיפול בהכנת החוזה להקצבת 3000 ל"י לגימנסיה העברית רחביה. הקואליציה התפוצצה באורח פתאומי, כאשר קפץ אלישר מכסאו וקרא בזעם. "אני מתפטר מכל תפקידי במועצת העיריה, פרס לחברותי במועצה".

אמרו לו חברי סיעת ההסתדרות: "הנהלה מחייב להגיש את ההתפטרות בכתב". אלישר ביקש להפסיק לרגע את מהלך הישיבה, העלה

מזוכה רזנברג (שמאל) ועד נורוק לא דונס ברול, לא מרשל קדימה

התפטרותו על הכתב וקראה בקול רם. צעקה לעברו שרה נחמד, עורכת הדיון של העיריה: "אלישר, הוזה בדברייך, לא תוכל לחזור בך!". השבוע נתברר כי צדקה. חברי מועצת העיריה עזרו על זכותו של אלישר להמשיך לכהן כסגן ראש העיר. השיבו ה"ציונים הכלליים" כי בן סיעתם הגיל חור בו מנוסח התפטרותו הראשון והחזיר לראש העיר "רק את סמכויות הכספים".

טען ד"ר צמח (הסתדרות): "לאחר הגשת מכתב התפטרות אין אלישר סגן ראש העיר עוד, ואין הוא ראוי לחזור בו!". נתבקש המזכיר למצוא את נוסח ההתפטרות הראשון ולא עלה בידו. התרגש ד"ר צמח והצהיר: "במו עיני ראיתי כיצד הוציאו אלישר מתוך ערימת הניירות שלפני ראש העיר וקרעו לקרעים".

בינתיים איבד מר אליהו אלישר בפעם הראשונה את השליטה על ענייניו הוא בעיר ריה. יודעי דבר מוסיפים שהעדר משיבת עירית ירושלים השבוע אף הוא סימן בדוק למבוכתו הרבה.

קארטלים

מה זה?

מטורף אחד נמלט מבית המשפט, יש על שפת גנה, טבל את ידיו במים, הסביר לעורכיו כי הוא תופס קיסטינים. כאשר נשאל למותם של הקיסטינים, הסביר בשלחה: "אני יודע, עדיין לא תפסתי".

דומה מאד להלצה קלאסית זו היתה ההפתחות שחלה לאחרונה בועדת (זלמן) סוזאייב (ראה לעיל). שנתמנתה לפני שנה על ידי הממשלה, כדי לספל בענייני הקארטלים הישראליים, להכין הצעת חוק נגד

* אירגונים של מפעלים הקשורים בהם כמים לחיטות הייצור והשיחוק ולשמירה על רמת מחירים מסוימת.

גמרצות של משטרת ישראל. היא היתה תוצאה ישירה של התנדפות התקופה לבאות מחודשת בסחר הזהב והדולרים: בי שבוע שעבר ירד שער הסובריין ל-22 ל"י. הדולר ירד ל-2.3 ל"י. דולרים חסומים הוצעו בשתי לירות ישראליות — וקופים צים אין. הגורם המשוער להתמוטטות הבורסה השחורה: המלאי הניכר של מטבע זה שנצטבר ברשות האוצר.

רבים מאנשי הבורסה הגיבו על התבוסה בלאוש. אחרים, מנוסים יותר, שמרו על שלחם. אמר אחד מהם בחיך קל: "עכ"ש רשאת המשטרה לעצור אותנו באשמת הפרת שלום הציבור: יצאנו מעסק זה בלי מכנסים".

בי. גיי.

"תיבסו את העסקא"

לו היתה מארילין מוגרו קמה מחר ונוי אמת נגד המיניות הקלוקלת של סרטי הוליווד, לא היתה מגלמת דמות מוזרה יותר מאשר וייד בן גוריון, כשיצא השבוע להטיף נגד המפלגות המופרות במדינה. כי כשם שמארילין מוגרו היא הסמל העליון של המיניות ההוליוודית, כן הפך השם בן גוריון שם נרדף לסגידה מוחלטת לאליל המפלגתי.

עוד באמצע מלחמת תש"ח, כשנשכחו כל המפלגות ברעם החיות והשטח טוהר לאי דיאלים נעלים יותר, היה זה וייד בן גוריון שביסס בעורף ביד בטוחה את שלטון מפלגתו, חיסל את כל יריביו מימין ומשמאל, הרכיב מנגנון שלטוני שכל עמדותיהם פתחו שלו נמסרו לידי נאמניו, שדאגו היטב לכך ששום אדם בלתימיהמן לא יסתכן לכל משרד חשוב.

אחד בדרור. השבוע יצא בן גוריון חור צץ נגד מפלגת מפלגתית זו. בעמודי דבר פנה אל הציבור הרחב, מעל לראשי כל המפלגות, קרא לו להתלכד מסביבו במאמץ עליון להציל את האומה מידי עסקניהם לבית. את עצמו הוציא, כמובן, מן הכלל.

בהשחתות את עצמו בצניעות לגוריון כל הדורות, שגם הם לא הובנו על ידי בניידורם הקטנים, הוקיע את עסקני המפלגות הקטנים (כל יריביו) יאת העתונות הוולה (כל הע"תונים שלא הסכימו עמו). עוד לא היה איש בהיסטוריה שניסה לתקן ליקויים ממאירים ולעקור נגעים מסכנים (את) קיום הכלל, שלא ידו בו אבנים ולא יסלפו וישמיצו (את) עצמו וכנותו, התלונן המנהיג הבלתימובן, תוך פוילה גלויה לעבר קודמיו, משה רבנו וישו הנוצרי.

כמו יוליוס קיסר, שכתב על עצמו תמיד בגוף שלישי, ציטט גם וייד בן גוריון במאמר מור ביד רחבה את דברי וייד בן גוריון, מצא בהם דברי חכמה עמוקה ומשמעות נישחת, הסתמך עליהם כדי להוכיח תגלית חשובה וחשובה: שיש צורך באחדות לאומית. לרוע מזלו לא הצליח להבכיר שתי נקודות חשובות: מרוע נחרד להקמת אחידות זו דוחקה ערב בחירות, ולא בשעה שהיה ראש ממשלה, וכן מה יעשה כראש מחנה חדש זה יותר מאשר עשה בימי כהונתו כראש ממשלה, כשכל הדרכים היו פתוחות לפניו.

מלבד כמה תמימים, לא ההיחס איש ברצינות לסיסמה החדשה. אולם מנהיגי המפלגות היו מודאגים: נדמה היה כי בי. גיי. מצא, סוף סוף, סיסמת בחירות.

חלצה כואת

גם השבוע לא היה לבי. גיי. מול עם העתונים הצהובים.

ביום בו ירה את הפגז הגדול מתותחיו דבר (ראה לעיל) הופגז מן העורף. במאמר גדול, כתוב ביד חלטה ("פולס") גרוס, איש אמרנו המיוחד של העורך גרשום שוקן, תקף הארץ את הסכמתם (המסוייגת) של הציונים הכלליים לתכנית הבחירות הרובניות של בן גוריון. טענת גרוס, היסטוריון ילידי גרמניה: הציונים הכלליים הולכים לקראת האבדות, כי רוב לבי. גיי. בבחירות אלה פירושו סוף הדמוקרטיה בישראל.

היתה זו הפעם הראשונה שהעתון רב ההשפעה אמר מלים אלה בגלוי.

שלושה ימים לפני כן פתח בי. גיי. את למרחב, עתון מפלגת אחוות העבודה, מצא בו ידיעה שהיתה בחזקת סוד גלוי לכל:

* לפני שלוש שנים היה שער הסובריין 24 ל"י.

אריה הלדנברג והקצין ג'מילי

בעד ערק בלתי חוקי, הרס

לול לא התגשמה: הוא נפגש עם יהודי (המשטרה שומרת את שמו בסוד), אשר הציע לו שכר חודשי של 150 ל"י תמורת בנייה בלוקים, הוא התכונן להקים בניין בית-דיוקן לערק. הלדנברג ויתר על הביצים, קיבל את 150 הלירות הראשונות. שמריהו לקס, הפועל השמנמן, אשר הש- גיח על-דוד הלחץ תוך כדי קריאה, נפגש עם בעל הון בבית-קפה תל-אביבי, סיפר לו כי בחוץ-לארץ היה לאביו בית-חרושת ליינות, נתקבל לעבודה בשכר של 10 ל"י ליום. הוא כבר הצליח להפיק 400 ליטר ערק בעצמה של 40-50 אחוז. עבודתו הפי- סקה על ידי התערבות ג'מילי בתהליך של דיוקן שני, אשר היה מעלה את הערק לעוצ- מה של 80-90 אחוז.*

ביום ה' שעבר ראה הלדנברג את המת- קנים של בית הדיוקן בפעם האחרונה: הוא הוזמן על ידי אנשי משטרה ומכס להיות נוכח עת פירוקם. אולם הוא לא ביזבז אף זמנו: הוא הגיח תפילין, השגיח על הפי- עלים, שלא יוציאו דברים אשר אינם שייכים לבית-הדיוקן.

תולדות

היה כדאי

שני גברים בגיל-העמידה יצאו בשבוע שעבר מאולם-המשפטים של שופט-השלום, כסוף-השיער, יוסף בן-חנן. יחיאל פוזננסקי חזר למחסני חומרי-הבניין שלו. מרדכי גולד- מן נגש לקופת בית-המשפט, כדי למלא את פסק-הדין שהוטל עליו על-ידי בן-חנן: 10 ל"י קנס, או 5 ימי מאסר.

היה זה המחיר אשר נאלץ גולדמן לשלם בעד הפצת כרוזי-השמצה נגד פוזננסקי, ש- הניע את אשת גולדמן לעזוב את בעלה.

בפסק-דינו המנומק ציין השופט כי הוא מטיל קנס כה נמוך בהתחשב עם מצבו הכלכלי הגרוע של גולדמן, ובעובדה שהוא מפרנס את בנו הקטן, שנשאר אצלו.

על פניו הקמוטים של גולדמן לא נראה כל סימני חרטה: "רק עשר לירות! לאחר הכל זה היה כדאי." אולם הוא לא התכוון לגשת להדפסת כרוזים חדשים — לפחות לא בימים הקרובים: נוסף על הקנס חייב אותו פסק-הדין לחתום על ערבות עצמית להתנהגות טובה במשך שנתיים, בסכום של 200 לירות.

* על ערק מסוג זה מוטל חס בלז בשיעור של 6 ל"י לליטר.

הארץ

במקרים מסוימים עברו לייצור מכונות בצורה המינית (ידיעות אחרונות).

ישראל דומיניק, תל-אביב.

קרייזלר, פורדות והנרייטות גיי. אשנב למתפזר בצבא (מערב).

מרדכי אוקי, תל-אביב.

הס! אל תוריד את המורא!

צוקר אל בית המשפט-המחוזי, ביקש להזמין את העדים לבית-הדין הרבני. אולם החברה פנתה לבית-המשפט המחוזי בבקשה נגדיה, טענה כי לפי החוק הקיים אין הוא מוסמך להזמין עדים עבור בית-הדין הרבני. **חובה אזרחית.** להפתעת החברה להכי- שרת היישוב קיבל השופט המחוזי, יצחק קיסטר, את טענתו של צוקר: "לשם עשיית צדק ומתוך חובה אזרחית על כל אדם, או מוסד, להגיש את העזרה אשר באפשרותם לכל בית-משפט, או בורר."

"בורר כי בית-דין רבני, וכל בית-דין אחר, ובכלל כל גוף שופט לא היה יכול להוציא פסק-דין צודק," כתב קיסטר בפסק- דינו, בשבוע שעבר, "אילו לא היה לו אפשרות לחקור ולברר חומר ראיתי. החובה להופיע כעד נחשבת בכל מקום כחובה של כל אזרח — וברור הדבר כי חובתו של כל אזרח לספק את הידיעות אשר בידו לבתי- דין, אם הוא נדרש לכך."

החור החוקי נסתם על-ידי תקדים זה. סתירתו לא הפיגה את הוויכוח החריף על מידת הצדק שבפעולת הכנסת באותו ליל- אביב, בו העניקה לבתי-הדין הרבניים סמ- כות רחבה ביותר. אולם שני הצדדים הסכימו בנקודה אחת: אם כבר ניתנה לבתי-דין אלה הסמכות השיפוטית, יש לתת להם גם את הסמכות להזמין עדים.

סעומים

שיחרור דוהר

אדית סמרסקיל, צירת בית-הנכחרים הב- ריטי, מי שהיתה שרת-העבודה והבריאות בממשלת הלייבור, דגלה מאז ומתמיד בשיח- רור בנות-מינה מעול הגברים. גם החודש, כאשר באה לביקור בישראל, קיוותה להביא את בשורת-השיחרור לרבות נשים נזכאות. האכזבה הראשונה היתה קשה: בנות- הערים והקיבוצים בהם ביקרה סמרסקיל לא היו זקוקות לכל שיחרור. אולם הלוחמת הוותיקה (55) לשווי זכויות לא אמרה נואש. חיכתה להזמנות מתאימה כדי להפגין את השקפותיה המהפכניות.

ההזמנות באה רפ- כן בשבוע שעבר, כאשר הסיע ראש עיריית חיפה, אבא חושי, את סמרסקיל ואת בן לחייתה, ציר הלייבור גיימס גריפית אל הדוויים הפרטיים שלו בכפר עוספיה, השוכן על הכרמל. האירחים נתקבלו בביתו של העתונאי הדווי הצעיר, כמאל מנסור, סופר קוץ ישראל, שקעו בשי- חת-רעים עם וקני העדה הדוויית, שנאספו במקום, כאשר פתח פנתה אדית סמרסקיל אל מנסור, שאלה בקול חד: "היכן אשתך?" מנסור הנהן מיהר להתנצל, הסביר כי אשתו חלה, נמצאת בחדר האחורי, אולם הדבר לא שיכנע את צירת הלייבור. היא קמה ממקומה, נכנסה לחדר האחורי, שאלה את האשה הצעירה (20), ללא כל הקדמות, להשקפותיה הפוליטיות ולרמת השכלתה.

"המהפכה הראשונה." ברגע בו השי- בה אשת מנסור החמודה-שתרחות כי היא ביגרת אוניברסיטת בירות, היתה חברת המפלגה הסוציאליסטית הלבנונית, פתחה סמרסקיל בהתקפת מחץ: "מה? את סר- יציאליסטית, ואינך לוחמת לזכויות האשה? אשה צריכה להימצא בחברת-הגברים, לא להסתתר בפניות אפלות!"

סמרסקיל לא הסתפקה בדיבורים. היא עזרה לאשה הצעירה להתלבש, הכניסה אותה לחדר-האורחים, הציגה אותה לפני גריפית, שוחחה איתה שעה ארוכה, הכריזה בנאותה:

על הספסל בשקט מוחלט כשחיוך קל מרחף על שפתיהם. החיוך לא פג גם כשהם קמו להאזין להחלטת השופט. ביום מכריע זה הם לא היו דומים ביותר ל"דוכס-הברזל" הבריטי, ווילנגטון, ול"מרשאל קדימה" הגרמני, בליכר. אולם היועץ המשפטי של ממשלת-ישראל, חיים כהן, הגיע באותו יום לדרגת נפוליאון — בואטורלו. אחרי שורה ארוכה של כשלונות בהם הוכיח היועץ המשפטי של ממשלת ישראל חוסר-כשרון פוליטי אגדי, היתה זאת תבוסתו המוחצת ביותר.

כשהתפור הקהל ומורי-העתונים רצו וזעקו כותרות רעשניות-חדשות, נשארה תלויה ב- אוויר השאלה: האם ישתמש היועץ המשפטי בירושה דבריתית — או יבלע כישלון אחד נוסף?

עתונות

מחיר חדש

משך שבוע תבעו בעלי בתי הדפוס העלאת מחירים של 22.5%, הסתפקו, כשלב ראשון, בהעלאה של 10%. מפעל הנייר בחדרה, ש- התחייב לספק את הנייר לעיתונות הישראלית, סרב לקיים את ההתחייבות, ויתר רק אחר שהעלה את מחיר הנייר. הוצאות השכר עלו בהתמדה, תוך רדיפה אחר מדד יוקר החיים הממריא.

היו אלה שלושה מניעים עיקריים לישיבות הדחופות של מנהלות 300 העיתונים הישרא- ליים (מיומנים עד רבעונים), בהן חיפשו דרך לכיסוי העלייה הניכרת בהוצאות. עיתו- נים אחרים ראו את המוצא בהעלאת מחירי- המודעות (עתון ערב אחד קבע את המחירים למודעה הקטנה ביותר, אינץ' על טור, בעמ' ד הראשון של גיליון ערב שבת, 14 לירות), נוכחו לדעת, אחר נסיון קצר, כי בתוספת הכנסה ממודעות בלבד לא יוכלו להחזיק מעמד.

היה עליהם למצוא מוצא אחר כדי לא לטבוע בגל חדש של התייקרות שהציף את המשק זה חודשים. השבוע היה ברור מאד כי התוספת תצי- טרך לבוא מקום אחר: מהעלאת מחירי ה- עיתון, צעד עליו כבר החליטו עיתוני הערב, ובקרוב, יש להניח, גם עיתוני הבוקר.

חוק

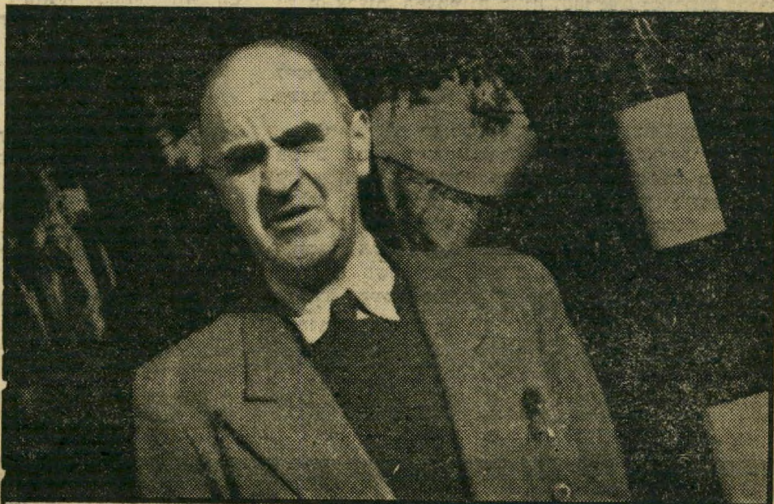
אם כבר, אז כבר

לפני שנה, בשעה שלוש אחר חצות ליל אביב מחנקי, בשיבה דחופה, אישרה הכנסת את חוק שיפוט בתי-הדין הרבניים (נישואין וגירושין), העבירה לבתי-הדין הרבניים את סמכות השיפוט הבלעדית בענייני אישות. אולם תוך חצונם של הח"כים לסיים את הפרשה נשאר בחוק החדש חור קטן: לבתי- הדין הרבניים לא ניתנה הסמכות להפעיל את זרוע-החוק, כדי לכפות על עדים להופיע ולהעיד בפניהם.

דרך חור זה ניסתה חברת הכשרת-היישוב להימנע מלהופיע בפני בית-דין רבני, להגיש מסמכים, כדי לקבוע את הרווחים של אחד מעובדיה לשעבר, בקשר לחביעת גירושיו, שהתבררה כבלתי-סגורות. החברה תמכה את סירובה בנימוק אחד ויחיד: "אין חוק המכריח אותנו להופיע."

הבעל, שהיה מעוניין ביותר בהופעת ה- חברה כעדה, פנה באמצעות עורך-דין יהודה

* מחס: 265 עבריים.

נאשם גולדמן

בעד אשה גנובה, 10 ל"י

"ומה הרעש והריח?"

החיוכים נעלמו. הקצינים הזמינו את בעל-

הבית להציץ איתם יחד לתוך הלול. לכש- פתחו את הדלת נתגלה לעיניהם מראה מפ- תיע: במקום תרנגולות נמצאו במקום תרי- סר חביות מלאות כוהל תוסס. בחדר השני ישב בחור שמנמן על פה נפט ובידו סידור. הוא קרא בו ובו בזמן השגיח על דוד- הלחץ, אשר עבד במלוא הקיטור.

"היה זה בית החרושת הבלתי חוקי ליצור ערק המשוכלל ביותר אשר תפסנו עד עכ- שיו," סיפר ג'מילי, "ערכם של המתקנים והחומר אשר החרמנו הוא בערך עשרים אלף לירות. וערך המניעה — ללא שיעור!" **ויתור על ביצים.** בחקירה משטרתית התברר כי שאיפתו של הלדנברג להקים

* שכמאל הכירה בשעה ששה בלבנון ל- אחר מלחמת תש"ז. הביאה ארצה לא מכבר באישור השלטונות ונשארה לאשה.

** דבר שלא הפריע לו לחתום על מאמריו "שדה בוקר".

דו"ח ראשון בסדרה

תעשיית האהבה בע"מ

במקרים אחרים החרמו הסרסורים את חפציהן האישיים של הנערות, הנתונות לשליטתם, ותבעו מהן לפדות את עצמן בכסף. אחדות מהן אף ניפדו עלידי קרובים, או ידידים.

ישנן הוכחות לכך שכנופיות הסרסורים עומדות במגע הרוק זו עם זו ושוזונות צעירות מועברות, מדי פעם בפעם, מעיר לעיר. בכמה מקרים לובשת ההעברה צורה של מכירה ממשית. כך, למשל, נמכרה נערה אחת עלידי סרסור לחברו תמורת 700 ל"י, בה בשעה שנערה אחרת נמכרה תמורת שווייץ 200 ל"י במזומנים.

נוסף על הסרסורים הצעירים, המשתייכים על סוג האנשים התוקפנים והפרימיטיביים והפועלים ביחידות, או בכנופיות, הולך וגדל גם מספרם של סוחריהנשים, אשר משתמשים בשיטות מעודנות יותר ומתמחים בהסוואת פעילותם. אנשים אלה הינם, בדרך כלל, בעליאמצעים, ומגמתם היא להקים בתיבוסת — או אפילו רשתות של בתיבוסת — במחתרת.

קשר בינלאומי

אחדים מסוחרים אלה הינם עולים חדשים, השומרים על קשר עם שותפיהם לשעבר בחוץלארץ, מקבלים מהם הודעות על בואן של זונות לשעבר לישראל. סוחרים אלה מנסים, בעצמם או באמצעות סוכניהם, לקבל את פני אניותהעולים ולחזור למחתרתהעולים בתואנות שונות. הם עושים זאת גם כדי לגייס זונות חדשות. אמצעיהמניעה, אשר ננקטו עלידי השלטונות הישראליים נגד פעילות זו, זכו לאחרונה להצלחתמה.

כן הורגשה עלייה קלה בשטח הזנות ההמוסקסואלית. אולם זנות זו מאורגנת פחות מן הזנות ההטרוסקסואלית, ונראה כי היא קיימת רק בקנהמידה קטן.

מה הן סיבותהגידול, תנאים כלכליים, חברתיים, או מוסריים? הגירה? אבטלה? פירסומים פור-נוגראפיים?

הגידול בסחראדם ובזנות הינו תוצאה של מספר גורמים, השורים זה בזה. הגורם העיקרי הוא, ללא ספק, העלייה ההמונית. משנת 1945 ועד להקמת המדינה נכנסו לארץ 52424 עולים יהודיים. לאחר הקמת המדינה נפתחו השערים לרחחה, ובין השנים 1948 ו-1952 נכנסו לישראל 707650 עולים יהודיים, בתוכם 32500 ילדים ובנינוער, שהובאו ארצה עלידי הסוכנות היהודית, במסגרת עליית הנוער.

כאן יש להבחין בין הלחץ האדיר של זרם העלייה לבין רקע האנשים שהובאו לישראל במסגרת העלייה ההמונית. חשיבותם של שני גורמים אלה הנה כמעט שווה.

באשר לרקע העולים, רצוי לזכור שרבים מהם בילו את שנות מלחמתהעולם השנייה במחנות ריכוז והשמדה, או במחתרת. רבים מהם איבדו את משפחותיהם, ויתד עם זה גם את יציבותם החברתית ואת אמונתם בערכיהמוסר המקובלים.

כזה הוא, ביחוד, מצבם של הצעירים והצעירות, אשר נתקלו בנזקתהמלחמה עוד בתקופותילדותם ונאלצו לחיות שנים רבות מחוץ למסגרת היציבה של ביתההורים, כתנאים בלתי בריאים.

ייבוא של זונות

גדול עוד יותר הוא מספר העולים החדשים שבאו מן המעצמות הנמוכים ביותר של מדינות בלתי מפותחות מבחינה כלכלית וסוציאלית. עולים אלה לא התרגלו לעבוד ואינם מחוננים בהשכלה ובהתמחות, אשר היו יכולות לאפשר להם לכבוש לעצמם מקום הוגן בשוקהעבודה של מדינה מודרנית ומתקדמת.

על כך עלינו להוסיף כי בין הארצות, מהן הגיעו העולים, יש גם ארצות, המצטיינות בזנות וסחראדם מאורגנים כהלכה. בני הקהילות היהודיות בארצות אלו היו מעורבים בשני סוגי העיסוקים במידה מסוימת. בין האנשים שהגיעו לישראל בשנים האחרונות היה מספר לא מבוטל של זונות לשעבר, בעלי בתיבוסת לשעבר וסרסורים לדברעבירה.

לאור כל זאת יש להתחשב בעובדה כי בין העולים, שבאו בשנים האחרונות היה מספר גדול ביחס של יסודות אנטי-סוציאליים בכוח ובפועל. עובדה זו משתקפת גם בגידול הכללי בעבריינות. אף על פי שפעולות שיקוםהעולים וקליטתם החברתית והתרבותית התקדמו יפה, לא היו בידי המוסדות השונים אמצעים מספיקים כדי לספל בכל הבעיות ולהקדיש תשומתלב מיוחדת לבניאדם, אשר לא התאמו למסגרת הקיימת של השיקום, החינוך וההתיישבות.

גורמים חשובים נוספים לגידול הזנות הן תופעותהלחאי

* לפי הסטטיסטיקה של משרתיישראל גדל בשנה זו מספר העבירות החמורות ב-14,2 אחוז, ומספר העבירות הקלות ב-50 אחוז.

הדו"ח הסודי של משרד הסער של ממשלת ישראל, שהוגש לארגון החינוך והמדע של האומות המאוחדות ולא פורסם עד כה במלואו

עבירה, כן ידוע כי הונהגו צורות סירסור, אשר כמעט ולא היו ידועות קודם לכן בישראל. נוצרו כנופיות של סרסורים לדבר עבירה. כנופיות אלו מורכבות, בעיקר, מעולים חדשים בגיל 18-25, המעורבים גם בפעילויות פליליות אחרות, כגון מסחר בחאשיש, פריצה, גנבה ומסחר בחפצים גנובים.

בכמה מקרים העסיקו הסרסורים ילדים קטנים בתפקידים של סוכניהמשה. הקרבות הן נערות בנותהארץ, או עולות חדשות צעירות. לעתים קרובות אין גילן עולה על 13-14. לעתים מפתים הסרסורים את הנערות לעזוב את מקום מושכן הקבוע, בעזרת הבטחתנישואין, ומאוחר יותר הם מאלצם אותן — לעתים קרובות בכוח — לעסוק בזנות.

מכירת פרוצות

ברגע בו נופלת נערה ברישתם של הסרסורים, קשה לה להשתחרר מהם — אפילו אם היא רוצה לעשות זאת. באחד המקרים התאספה נערה, אשר עבדה זמן מה בשביל כנופיותסרסורים, לאומן צעיר, אשר רצה לעזור לה להתחיל בחיים חדשים. התוצאה: הכנופיה התקיפה את האומן בסכנינים והכריחה אותו להיפרד מן הנערה.

* האינפורמציה הדנה ברקע הזנות והסירסור לדבר עבירה, המופיעה בדו"ח זה, מבוססת על חקר תיקים של שירות המבחן ושירותי העזרה הסוציאלית. כמו כן היא מבוססת על פורטיז שנתקבלו מקצינימבחן, עובדי שירות בתיהסוהר, שוטרים, עובדים סוציאליים, פסיכיאטרים סוציאליים, מחנכים, פקידים ממשלה ומוסדות ציבור, רופאים ומשפטנים.

ההורגשה בארצכם עזיה או ירי-דה כלשהי בשטח הזנות והמסחר בבני-אדם, בתקופה המכוסה על-ידי הדו"ח?

קיימת ההנחה כי המסחר בבניאדם אינו מתנהל בישראל בקנהמידה נרחב, אם כי קשה לקבוע את ממדיו בדיוק ובביטחון. ההערכות השונות של מספר הזונות במדינה נבדלות זו מזו. בה בשעה שלפי אומדן זהיר מגיע מספרן ל-500, קובעים אומדנים אחרים את מספרן ל-2000 (במספר זה נכללות גם הזונות הבלתיקבועות והמקצועיות למחצה).

יחד עם זה, אין ספק שחל גידול ניכר בזנות ובמסחר בבניאדם בתקופה המכוסה עלידי דו"ח זה (התקופה מאז הקמת המדינה).

נערות בנות 13

הזנות בישראל הונה, בעיקרה, בעייה עירונית. גידולה הורגש ביחוד בחיפה, תל-אביב-יפו, רמלה, לוד ועכו. כן הורגשה במידה מה גם תנועה בין-עירונית של זונות.

לאחרונה פשטה הזנות גם באחדות מן המעברות — ביחוד במעברות בהן יושבות עדות בעלות רקע סוציאלי ותרבותי שונה, ובמעברות בהן יש מספר רב של רחקים ורחקות.

לעומת זאת לא פגע נגע הזנות במעברות. בעלות מבנה עדתי אחיד, אשר יושביהן מצטיינים בעקרונות תרבותיים, דתיים, או משפחתיים מוצקים.

לפי המשוער, גדלו בתקופה הגידולה ממדי הסירסור לדבר

של העליה ההמונית, כגון אבדן הקשרים האמיצים, שהיו קיימים קודם בין הקבוצות העדתיות. במקומות בהם יושבו קבוצות עדהיות שלמות, בעלות רמה חברתית אחידה, והחיים המשפחתיים והעדיניים לא הופרעו, היו התוצאות השליליות של העליה כמעט אפסיות. אולם רבים הגיעו לישראל ללא ידיהם וקרובי משפחתם. רבים אחרים נותקו מעל הקרובים והידידים תוך כדי תהליכי הקליטה, בלו זמן רב במעברות ועברו לבסוף העירה. זרם המעבר העירה סחף גם רבים מן הצעירים בני 15-18, אשר לא יכלו להסתגל לחיי הקבוצים והמושבים, בהם שוכנו מיד לאחר עלותם לישראל.

שויון מינים פתאום

בבואם לעיר הרגישו הצעירים כפלי-כפליים את מחץ ההתנגשות של התרבויות השונות. אמנם התנגשות זו הורגשה עוד בכפרים ובמעברות, מקום שם פגשו הצעירים בעולים אחרים, בני כל הארצות והמעמדות. אולם כאן נגלה לפנייהם עולם חדש.

צעירים וצעירות, אשר נולדו בארצות אוטוקראטיות מפגרות, בהן יש לאשה מעמד שונה לחלוטין ממעמדה במדינה דמוקרטית, נדהמו למראה עיניהם. החירות המפתיעה שניתנה להם בילבול את חושיהם. הם לא יכלו להעריך כהלכה את הצורות השונות של שוויון המינים, הנהוגות בארצות דמוקרטיות — והם היו עלולים לפרש את מעמדם החדש — מעמד של אורחים בגירותין — שלא כהלכה.

גם משפחות שלמות של עולים, בני ארצות מסגרות, שעברו מן הכפר אל העיר, נחקלו בבעיות דומות. במקרה שלהן נבעו הבעיות משכירת שלטון האב על בני-ביתו. בתנאים הקיימים בישראל היה האב והבעל נאלץ לחתור על תפקידו כשליט וכמפרנס עיקרי, היות ובני המשפחה הצעירים היו מסוגלים, יותר ממנו, להיקלט בסביבה החדשה. ללמוד את השפה העברית, למצוא עבודה מתאימה.

ערעור שלטונם של ההורים — ובחוד האב — הביא לידי יחסים מתוחים בתוך המשפחה — ואפילו להתפרדותן הגמורה. במקרים, בהם אין ערכים חדשים (כגון צורות חדשות של פיקוח חברתי וערכים מוסריים, בהם דוגלות תנועות הנוער השונות) באים למלא את מקום הערכים ההרסניים, מאבדים הצעירים את חוש ההתמצאות שלהם. הם מתרחקים מן הבית — אפילו כאשר אינם עוזבים אותו לגמרי — ומשמישים קרבות נוחים לפעילותם של סטוריים וסוחר-ראדם.

גם הסטוריים הצעירים מגויסים — פרט לכמה יוצאים מן הכלל — תחוך שכבת העולים החדשים, שתוארה לעיל. אפילו הזוגות לידות-הארץ הינן, ברוב המקרים, בנות לעולים מארצות מפגרות, אשר לא הצליחו להתערות בחיי הארץ מבחינה תרבותית, חברתית וכלכלית.

היצע גדול עם הבקוש

מספר הזוגות לא היה גדול, אילולא גול גם מספר לקוחותיהן. גם את גידול מספר הלקוחות אפשר ליחס להשפעה השלילית של העליה ההמונית. אולם מסייעים לו יותר מכל תנאי החיים הקשים וחוסר-השיכון, אשר מונעים צעירים רבים מלהקים משפחות. ביחוד עלונו להתחשב בעובדה כי עולים רבים, אשר חשבו כי יוכלו לשאת נשים בגיל צעיר, כהתאם למסורת ארצות-מוצאם, נוכחו, בבואם לישראל, כי הם יצטרכו לחכות לפחות שנים מספר.

אמנם רבות מן הנשים והנערות העוסקות בזנות נולדו במשפחות עניות, אולם ברור כי הגורמים הכלכליים הסהורים אינם בעלי השפעה מכרעת. האבטלה, או האבטלה הזמנית, אף היא מחמירה את המצב. רבים מן העולים החדשים סובלים ממנה לא רק מפני שהיא יוצרת מתח כלכלי, אלא גם מפני שהיא מדגישה את חוסר-היציבות בחייהם.

הרגשת חוסר-היציבות עלולה לגדול כאשר משוכנים העולים במעברות, במינסונים מלאים אדם. ביחוד משפיע מצב השיכון לרעה על העולים מאירופה, אשר כבר נתנסו בחיי-מחנות.

גם הקושי בו נתקל העולה החדש, שאינו יודע עברית, בחיפושיו אחרי עבודה הוא אחד הגורמים המסייעים לגידול העבריינות. העבודה החלקית, בה עוסקות נשים רבות חסרות כל התמחות, בבתים עירוניים, אף היא צופנת בחובה סכנה: מראה ההבדל הקיצוני בין בתיהן למקומות עבודתן עלול לדחוף אותן למלאכות קלות, אשר יאפשרו להן חיי מותרות. אולם גידול הזנות אינו תוצאה מגורם זה או אחר בפני עצמו. היא באה רק עקב השתורותם של גורמים רבים.

סרטים - אינם משפיעים

לפירוטם פורנוגרפיים אין השפעה על גידול הזנות בישראל. אולם סרטים מסוימים המיוצרים בחוץ-לארץ

גורמים לכך בעקיפין. אמנם אותם הסרטים מוצגים בארצות אחרות, מבלי לגרום כל נזק. אולם כאן, כאשר מוצג הסרט בפני קהל חסר אבחנה ומבולבל מרוב מגע עם צורות-תרבות חדשות, עלול הקהל לקשר את המתרחש על הבד עם חיי היומיום-מציאותיים ולחקות אותו. לאמיתו של דבר, כל סרט אשר עוטר זוהר לשתיחות ולפסע — ואפילו בצורה המוצנעת ביותר — עלול להשפיע השפעה מזיקה.

איזו אינפורמציה יש בידכם על הרקע האישי של קרבת הנות וסחר-האדם?

לצורך ד"ח זה נאספו פרטים על הרקע החברתי והמוצא של 170 נשים ונערות, שעסקו בזנות בתקופה הנידונה (לא בכל המקרים עלה בידנו לאסוף את כל הפרטים המדויקים). הנשים שנחקרו נחלקות לקבוצות הגילים הבאות:

- נערות מתחת לגיל 18 — 50.
- נשים בגיל 18-21 — 37.
- נשים בגיל 21-30 — 40.
- נשים בגיל 31-40 — 19.
- נשים בגיל 41-50 — 4.
- נשים בגיל 51-60 — 5.
- 15 מקרים לא היתה כל אפשרות לקבוע את הגיל.

העולם הזה

מכיון בזאת את תודתו למאות האנשים והנשים ששיתפו פעולה עם כתבו המיזי, ועם צוות-המחקר שהורדך עזירך, בחקירתו היסודית של אחד השטחים הנסתרים ביותר במדינה. במיוחד מודה המערכת לשופט השלום הראשי ברוך גלעדי, למפקד מחוז היראביב של משטרת ישראל, מ. מ. וואל פלג, ראש הענף הפלילי ע. מ. מ. אריה שמיזגובסקי וראש המדור הפלילי ע. מ. מ. זאב שטיינברג, לנציב בתי-הסוהר ד-ר צבי חרמון וראש המדור גטיפול ומיזן אינדיבידואלי, הגב' אכטר גבריאלי, לראש השרות הפסיכיאטרי של משרד הביטחון בבתי-הסוהר ד-ר רפאל רוזנר, למר משה בריסלע, מנהל משרד הסעד שניצח עד חיבור הדו"ח המופיע השבוע, וכן לעשרות הגב' ריב והנשים שסיכנו את עצמם במסרם עדות גלויות-לב לחוקרי המערכת, ושהי מערכת תשמור את שמותיהם וזיהויהם בסוד קפדני.

המערכת מקווה שסידרה זו, פרי חקירה סבלנית שארכה מאות רבות של שעות, תשמש חומר גלמי מעוררי-מחשבה למחוקקים ולכל אדם הער לבעיות החברתיות. בעית הפריצות-בתשדום, שהיקפה הולך ומחמיר במדינה, ראויה למחשבתם הנוקבת והאידיאליסטית — בעוד מועד.

118 מן הנשים הן עולות חדשות כולן הגיעו לאחר מלחמת-העולם השנייה, ורובן באו לארץ לאחר הקמת מדינת ישראל. רק 43 נשים נולדו בארץ. 31 משתייכות על שכבות מפגרות שלא לקחו כל חלק בתחיה התרבותית של היישוב העברי. הן נולדו, ברובן, למשפחות גדולות שחיו בבתים עירוניים בתנאים של צפיפות גדולה. אבותיהן היו, בעיקר, רוכלים, פועלים שחורים, או בעלי מלאכה וזעירים, אשר לא הסתגלו לשיטות הייצור החדשות. פירוטם את משפחותיהם בקושי רב.

באחדים מן המקרים היתה האם נאלצת לעזור לאב לקיים את המשפחה על-ידי עבודה במשקבית. במקרים כאלה היו הילדים נשארים בבית, מונוחים לגמרי.

* עד כה לא נערך מחקר בשטח זה. אך בישראל קיימת וועדת-ביקורת לסרטים, אשר יכולה לאסוף על הצגת סרטים מסוימים, או להתיר את הצגתם למכוננים בלבד.

** אין ליחס לחלוקת הנשים לפי הגילית כל משמעות מיוחדת. זהו רק אחד הפרטים הסטטיסטיים הרבים, אשר נאספו.

העולות החדשות שבין הזוגות באו 27 מדינות שונות באירופה, אפריקה ואסיה. רובן יצאו משכבות עם עניות או מן העולש התחתון (ידוע כי 18 מן הנשים עסקו בזנות עוד לפני עלותן ארצה). רק מעטות מן הנשים שנחקרו היו בנות המעמד הבינוני וקצתו חינוך מתאים.

עובדות אלו אינן מסמנות את היחס המספרי האמיתי בין בנות המעמדות השונים במחנה-הזנות. האינפורמציה אשר ברשותנו נוגעת רק בזנות הצעירה אשר לא הצליחה בע סוקה, התנגשה עם החוק, או נאלצה לפנות למשרדי העזרה הסוציאלית. הזנות המשכילי, המנוסה יותר, יודעת כיצד להתחמק מידי החוק ולהימנע מפרסומת מיותרת.

הבעלים הם הסטוריים

22 מן הנשים שנחקרו הן נשואות (שלוש מהן נישאו מחדש, לאחר גירושין), 26 מהן גרושות ו-5 אלמנות. בדרך כלל ממלאים בעליהן של הנשואות את תפקיד הסטוריים. 5-1 מן הנשים יש שני ילדים בלתי-חוקיים, או יותר. 30% מן הנשים נכנסו להריון ללא נישואים, או מגבר שלא היה בעלן, עוד בטרם התחילו בחיים של זנות. ברבות מן הנשים נראים סימנים של הפרעות שכליות ופסיכולוגיות. כן רבות הנשים המפגרות, אשר אינן יודעות קרוא וכתוב.

5 מן הנשים הן ממוצא אירופי לא-יהודי. נערה אחת בת לנישואי-ערוכת, חושבת את עצמה לנוצריה. כל שאר הנחקרות היו יהודיות.

אף על פי שהגיעו אלינו ידיעות על מקרים של סירסור לדבר-עבירה בקרב האוכלוסיה הערבית, לא קיבלנו כל אינפורמציה על פעילותן של זונות ערביות. אין לנו כל אפשרות לציינן באיזו מידה פשטה הזנות בקרב הנשים הערביות.

פרטים רבים יותר הצלחנו לאסוף על 87 הנשים והנערות הנמצאות מתחת לגיל 21. 33 מהן נולדו בארץ. רוב הנותרות הן עולות חדשות. 22 מהן הגיעו לישראל בלי הוריהן.

10 מבין 87 הנשים והנערות באות ממשפחות הרוסות: הוריהן נתגרשו, או נפרדו. 9 נשים הינן יתומות למחצה, ול-7 מהן יש הורים חורגים. 4 נשים הינן יתומות מאב ומאם. הוריהן של 6 נשים נמצאים במסודות לחלופים. 9 מהן הוכנסו לבתי-רומים, או אומצו על-ידי זרים, בהיותן בגיל צעיר. 4 מהן חלו בלדותן ובילו זמן רב בבתי-חולים. 25 מקרים היו חיי-המשפחה אופללים והנערות הרגישו את עצמן מקופחות.

ילדים מקופחים. נשים עוזבות

מבין הזוגות הצעירות באו 35 ממשפחות גדולות, בהן נע מספר הילדים בין 5 ל-12 (ב-26 מקרים לא היתה כל אפשרות לברר את מספר האחים והאחיות). 4 מהן הינן בנות של זוגות מקצועיות. אביה של אחת הנערות נידון למאסר באשמת ניהול בית-בושת וסירסור לדבר-עבירה. אביה של נערה אחרת עסק בסחר-נשים. בכמה מקרים אחרים היה עבר פלילי לאבי הנערה, או לאחד מבני משפחתה. לפחות ב-6 מקרים היה האב שיכור כרוני.

בין 170 הנשים שנחקרו היו 8 זוגות אחיות. בדרך כלל הכניסה האחיות הבכירה את הצעירה לחיים של זנות מיד עם הגיעה לבגרות מינית.

בין הנשים היו 5, שנישאו בגיל צעיר ביותר ונעזבו על-ידי בעליהן, או התגרשו מהם. כך, למשל, נישאה נערה אחת, לידת הארץ בגיל 12 והתגרשה בהיותה בת 14. צעירה אחרת, אף היא לידת-הארץ נישאה בגיל 15 ונתגרשה בגיל 17.

אחת העולות החדשות נישאה בחוץ-לארץ, בהיותה בת 12. נעזבה על-ידי בעלה בהיותה בת 13. 11 מן הנשים התחילו לעבוד עוד בגיל 8-12, בעיקר כעוזרות במשקבית.

פינוי שכלי. הפרעות נפשיות

מבין 87 הנערות, שגילו לא עלה על 21, 32 הינן מפגרות מבחינה שכלית (בכמה מקרים היה מקום האינטליגנציה רק 50, 55, או 60). 18 ממקרים אלה ניכרו גם סימנים של הפרעות פסיכולוגיות שונות, נוסף על הפינוי השכלי. 21 מקרים אחרים נתגלו ליקויים שכלליים, או נפשיים בולטים.

תשע מן הנערות הינן בנות המעמד הבינוני המשכיל. מבין האחרות קיבלו 3 השכלה עממית מלאה ו-3 השכלה חינוכית חלקית. 22 נערות לא קיבלו כל השכלה, אינן יודעות קרוא וכתוב. 19 נערות קיבלו השכלה בלתי סדירה.

* עובדה זו ראויה לציון מיוחד, היות ואי חזו השיכרות הכרונית בישראל נמוך ביותר.

ברוב המקרים משתורים הגורמים הנזכרים לעיל זה בזה. קשה מאד למצוא את הגורם העיקרי, אשר לו יש ליחס את החשיבות המכרעת. על כן הצטמצמו בסקירת הגורמים השונים, מבלי להדגישם, או להעריך אותם.

היש בישראל בתייכוש, הפועי דים ברשיון, או מוכרים עלידי הי שלטונות?

במדינה אין כל בתייכוש מוכרים, או בעלי רשיונות.

האם קיימת בישראל שיטת ריי שום של זונות, אשר אינן יושבות בבתייכוש קבועים?

לא. בישראל אין כל שיטה רישום של זונות.

בדיקות חובה רפואיות

האם נוקטים חשלוטונות המקר מיום כלפי הזונות הרשומות, או הנשים החשודות בזנות כאמצעים מיוחדים — אמצעים, אשר אינם ננקטים לגבי אנשים אחרים, אשר חולים, או חשודים כחולים במחית דותימין?

בניאדם הנעצרים עלידי המשטרה באשמת עבירות נגד המוסר — כולל שידול למעשה זנות — מועברים למשרד הבריאות המחוזי ועוברים בדיקות חובה רפואיות, בכל מקרה שיש חשש כי הם נגועים במחלות מין. אם המשטרה חושדת כי אשה מסוימת נגועה במחלת מין וזקוקה לטיפול רפואי, הריהי יכולה להעביר אותה לבדיקה חובה, אפילו אם אין האשה נאשמת בכל עבירה. דבר זה נהוג רק במקרים של נשים, אשר חשודות בזנות ובהפצת מחלות מין.

נא לציין אילו תפקידים נמסרו לשוטרות ולשירותים ציבוריים כי ארצכם ומה היו הישגיהם בשטח: (א) מניעת הזנות. (ב) מניעת סחרהאדם וניצול הי זנות ועזרה לקרבנות הזנות ולקרי בנותיה בכות. (ג) שיקומם וקליטתם החברתית של קרבנות הזנות.

עד כה לא היו השוטרות פעילות בשטח המלחמה בזנות. אולם פעילותן הראשונית בשטח זה התחיל בקיבוץ. עבודת השיקום והמניעה נעשית עלידי שירות המבחן לעבריינים ולישכות העזרה הסוציאלית של הערים הגדולות.

בתוך לישכות העזרה הסוציאלית קיימות תת-מחלקות העוסקות — תוך שיתוף פעולה עם שירות המבחן — בבעיות הנורע העוב, הילדים העזובים והמשפחות ההרוסות. פעולות המניעה של מחלקות אלו כוללות עזרה והדרכה אישית, סידור טיפול פסיכולוגי, או פסיכיאטרי בכל מקרה שיש צורך בו. טיפול זה מבוצע בעיקר במוסדות לטיפול בילדים מפגרים ובמרפאות נפש, השייכות ברובן לממשלה.

כמו כן מטפלים עובדי העזרה הסוציאלית בסידור חינוך מקצועי, שיכון זמני, או עבודה מתאימה, בכל מקרה שיש צורך בכך.

פרט לכמה מקרים שנמסרו לטיפולו של שירות המבחן למבוגרים, כמעט ולא נעשה עד כה דבר לשיקומם וקליטתם החברתית של קרבנות הזנות המבוגרים.

הצבא - גורם מונע

ראויה לציין מיוחד פעולת המניעה המבוצעת עלידי הצבא. אמנם הצבא אינו יכול לקבל על עצמו את עול השיקום, והוא נאלץ לשחרר מן השירות את כל הנשים הידועות, או המתגלות, כזונות. אולם הוא מבצע תוכנית חינוכית נרחבת, אשר מיועדת לפעול כאמצעי מניעה.

צה"ל מרבה לערוך הרצאות ושיחנות על מוסר מיני, הניגנה מינית. היגיינה נפשית, משמעותו של השחיין המיני ועוד. כמו כן משתדלים השלטונות הצבאיים, להנגיש את חשיבותם של הרגלי עבודה סדירים.

נוסף על כל אלה מחנך הצבא פעילות ספורטיבית.

* לפני שנת 1948 היה אחוז מחלות המין בקרב הישוב העברי בארץ נמוך ביותר. בשנת 1952 הגיע מספר מקרי מחלות המין בישראל ל-1400, כלומר מקרה אחד על כל 1000 תושבים. במספר זה נכללים מקרים רבים של בגיל — סוג עגבני, שאינו טיף למחלות המין, נפוץ ביותר באחת הארצות, מהן עלו רבבות עולים לישראל.

שמגמתה לפרק את עודף מרצם של החיילים. כן מאפשר הצבא לחיילים, שהינם עולים חדשים, ללמוד עברית, לרכוש השכלה כללית, להשתלם במקצועות, אשר יועילו להם בחיים האזרחיים.

אם נזכור כי הגורם העיקרי לגידול הזנות וסחרהאדם בישראל הוא העליה ההמונית, יחד עם תופעות הלוואי שלה (ההפרצות חברתית ואיבוד כושרההתמצאות), נוכל ליחס את מלוא החשיבות למאמצי החינוך והקליטה הנעשים עלידי צה"ל. בקשר לכך ראוי לציין גם את הגדנ"ע, חיל הקאדטים הישראלי, הנותן אימון טרום-צבאי לבני-נוער בגיל 14-17, בני שני המינים. החברות בגדנ"ע אינה חובה, ושחיי פעילות כוללים גם את החינוך והספורט. יחידות גדנ"ע הוקמו לא רק בערים ובכפרים, אלא גם במעברות.

פקודת החוק הפלילי. 1936.

פרק י"ז

עבירות כלפי המוסר

161. לצורך הפרק הזה: — כל בית או חדר או שורה של חדרים בכל בית שבהם יוטבות או מבקרות שתי נשים או יותר לשם מעשי זנות, יחשבו לבית זנות.

מסר למטרות בלתי מוסריות.

161. כל אדם —
- המשדל או מנסה לשדל אשה למטת מבת עשרים שאינה זונה רגילה ושאינה ידועה כבעלת אופי בלתי מוסרי לשכב שלא כחוק עם כל אדם אחר בין בתוך פלשתינה(א"י) או מחוצה לה; או
 - המשדל או מנסה לשדל אשה למטן תהיה לזונה מופקרת לרבים בתוך פלשתינה(א"י) או מחוצה לה; או
 - המשדל או מנסה לשדל אשה לעזוב את פלשתינה(א"י), מתוך כוונה שתגור או תבי קר תכופות בבית זנות במקום אחר שהוא: או
 - המשדל או מנסה לשדל כל אדם למטה מבן ט"ז לשכב את זכר משכבי אשה; או
 - המנסה או מנסה לשדל כל אשה לעזוב את מקום מגוריה הרגיל בפלשתינה(א"י) כשמקום כזה אינו בית זנות, למטן תגור או תבקר תכופות בבית זנות לצורך זנות, בין בפלשתינה(א"י) או מחוצה לה,

יאשם בעתן.

המטמא נשים ע"י איומים בתרמית או ע"י השקאת כמים.

162. כל אדם —
- המשדל או מנסה לשדל באיומים או בהפי חזות כל אשה לשכב עם איזה אדם שלא כחוק בין בתוך פלשתינה(א"י) או מחוצה לה; או
 - המשדל בסענות או באמתלאות כוזבות אשה, שאינה ידועה כזונה מופקרת לרבים או כאשה מושחתת, לשכב עם איזה אדם שלא כחוק בתוך פלשתינה(א"י) או מחוצה לה; או
 - המשקה או גורם להשקאת כל אשה איזה סם, חומר או דבר, מתוך כוונה למטמא את הכרתה או להשתלט עליה כדי שתהיה על ידי כך אפשרות לאיזה אדם לבעול אשה כזאת שלא כחוק.

יאשם בעתן.

נא לתאר את האמצעים הסוציאליים, שנקטו עלידי ארגונים פריטיים בשטח:

- (א) מניעת הזנות.
(ב) מניעת סחרהאדם וניצול הי זנות, ועזרה לקרבנות הזנות בפועל וקרבנותיה בכות.
(ג) שיקומם וקליטתם הסוציאלי דית של קרבנות הזנות.
כמו כן, נא למסור לנו פרטים על שמות הארגונים הפרטיים, איתם מתקיימת משמרת ישראל בכל הנר גע למלחמה בזנות, ועל תוצאותיו של שיתוף פעולה זה, אם ישנן תר צאות.

עד כה לא נקטו ארגונים פרטיים בישראל בכל אמצעים

סוציאליים ישירים למניעת הזנות וסחרהאדם, או לשיקום קרבנות הזנות וקליטתם החברתית. אולם ארגונים כאלה הושיטו עזרה עקיפה לשלטונות, במקרים בהם היה צורך להשיג מקומות עבודה, או שיכון זמני.

בתייחלוצות - פתרון חלקי

בתייחלוצות, אשר הוקמו ונתמכים עלידי ארגונים פרטיים וארגונים ציבוריים למחצה, ממלאים תפקיד חשוב בשטח מניעת הזנות. בתים אלה נותנים שיכון מתאים ונוח, תמורת תשלום סמלי, ל-2100 רחוקות, עולות חדשות, בנות 18 ומעלה. יתר על כן, בתייחלוצות מאפשרים לצעירות לעסוק גם בפעילות חינוכית וספורטיבית, עוזרים להן למצוא עבודה, ונותנים להן הדרכה מקצועית ומסייעים להן להתרגל לחיי עבודה יוצרת. לאחרים ממוסדות אלה מסונפים גם בתי מלאכה שונים, המעסיקים את הדיירות הצעירות.

בתייחלוצות הישראלים משכנים לא רק עולות חדשות. הם נותנים שיכון נוח גם לצעירות, שעלו לארץ לאחר מלחמת העולם השנייה, סימיו לאחרונה את שירותן הצבאי. דבר זה מאפשר לצעירות להסתגל בהדרגה לחיים אזרחיים, להתגבר על כל הקושיים.

מהי הרשות המרכזית הישראלי לית העוסקת במלחמה בזנות וכי סחרהאדם, וכאילו מקרים התקשרה רשות זו עם רשויות דומות באר צות אחרות?

עד כה לא מונתה בישראל כל רשות מרכזית למלחמה בזנות ובסחרהאדם. אולם אחת ממחלקות המשטרה עוסקת במלחמה בסחרהאדם וחוקרת את כל המקרים, בהם יש חשד לסחרהאדם בקנה-מידה בינלאומי.

כן, למשל, התקשרה משטרת ישראל בשנת 1952 עם משטרת קפריסין, ביקשה פרטים על סוכנות קפריסאית, שהתקשרה בחושים עם רקדניות ישראליות, הזמינה אותן להופיע במועד דונילילה וקברטים בקפריסין. שלטונות קפריסין הודיעו לישראל כי אותה סוכנות עוסקת רק בהשגת מקומות עבודה לרקדניות ושקניניות. בהתאם לכך נתנו השלטונות הישראליים היתרי יציאה לקפריסין לרקדניות ולארגון שלהן.

מה הם האמצעים הישירים, או העקיפים, בהם נקטו שלטונות ישראלי משך השנתיים האחרונות, כי די להרביר את סחרהאדם ואת ניצול הזנות?

פרט לאמצעים שנקטו עלידי משטרת ישראל, לא ננקטו כל אמצעים מיוחדים אחרים להדברת סחרהאדם וניצול הזנות במדינה. אולם החוקים הקיימים בשטח זה הופעלו ביתר חומרה, ומספר רב של סרטורים לדבר-עבירה ובעלי בתר בושת הובא לדין.

מהם האמצעים שנקטו, משך הי שנתיים האחרונות, למניעת ניצול הזנות והזנות עצמה ושיקומם ו קליטתם החברתית של קרבנות הזנות?

בשטח מניעת הזנות ושיקום קרבנותיה ננקטו בשנים האחרונות כמה צעדים חשובים, ישירים, או עקיפים.

סיורי שוטרות. הפעלת חוקים

משטרת ישראל מתכננת להפעיל תוכנית נסיונית, אשר תאפשר הגנה יעילה יותר על נשים וילדים בשטח תלאכיבי יפו. על ביצוע התוכנית תמונה קצינת-משטרה, בעלת השכלה משפטית ונסיון של עבודה סוציאלית. תחת פיקודה של הקצינה תפעל יחידה של שוטרות במדים, אשר יסיירו ברחו בות, כגנים-הציבוריים ובמקומות-השעשועים השונים. אם תוכתר התוכנית בהצלחה, תיוחב הפעולה לכל הערים הגדו לות בישראל.

יחד עם זה יאורגן שירות בתי-הסוהר מחדש. מספר העובי דים הסוציאליים של שירות זה גדל לאחרונה. כולל גם עובד פסיכיאטרי. כן ננקטו אמצעים להעלאת הרמה הכללית של עובדי בתי-הסוהר ולאיומם הנוסף במסגרת עבודתם.

שירות המבחן לעבריינים מבוגרים, אשר הוקם בשנת 1951, הרחיב את פעולתו במידה רבה, מקיים משרדים מחוזיים בשלוש הערים הגדולות. גם שירות המבחן לעבריינים צעירים הרחיב את שטחי-פעילותו השונים, הקים שלושה סניפים חדשים, בתוכם סניף בוצרת וסניף המטפל בבניה-מיעושים. היושבים מחוץ לנצרת. בשנת 1953 הקים השירות חמישה סניפים נוספים, בתוכם סניפים ברמלה ולוד.

בקירוב יוקם גוף חדש בשם הליגה הישראלית להיגיינה משפחתית. גוף זה יוקם ביוזמתו של אגוד הנשים הרפואי בישראל, יעס ק בבעיות השונות של ההיגיינה החברתית, כגון היגיינה מינית, חינוך מיני ומלחמה במחלות-מין. הליגה תפעל בשיתוף-פעולה הדוק עם ארגונים ציבוריים וציבוריים

למחצה, תקדיש גם תשומת-לב מיוחדת לבעיות מניעת-הזנות ושקום קרבנותיה.

בין האמצעים החוקיים והאדמיניסטרטיביים, העלולים להשיג פיע בקיפין על הגבלת גידולה של הזנות בישראל, יש לציין את האמצעים הבאים:

• חוק גיל הנישואין תשי"ב — 1950 והפעלתו. חוק זה יאסור על נישואיה של כל נערה, שלא הגיעה לגיל 17. בכל מקרה של הפרת החוק עלולה אחריות פלילית לחול על ההורים, האפוטרופוס, או הבעל. האשה עצמה, אחד מהוריה או אפוטרופסיה, או כל עובד סוציאלי, רשאים לדרוש את ביטולם של נישואים מסוג זה. נישואי קטנות אינם ניתנים לביטול, אם האשה נכנסה להריון, או ילדה ילד.

• חוק שווי זכויות האשה תשי"א — 1951. לפי חוק זה יש לגבר ולאשה מעמד שווה בכל הנוגע לדיון משפטי. כל קביעת-חוק אשר ממלה בין גבר לאשה בדיון משפטי, אינה בת-תוקף.

• חוק חינוך-חובה תש"ט — 1949, אם כי הפעלתו של חוק זה עדיין לא הגיעה למלוא היקפה. החוק מטיל חובה חינוך על כל הילדים בין גיל חמש לשלוש-עשרה, מחייב בניגוד בגיל 14—17, אשר עדיין לא השלימו את השכלתם העממית, ללמוד בכיתות-ערב מיוחדות.

ניצוד מופעת בישראל האמנה הבינלאומית להדברת סחר-האדם וניצוד הזנות, אשר נתקבלה ב-2 בדצמבר 1949

נקטו צעדים להפעלת האמנה הבינלאומית להדברת סחר-האדם וניצוד הזנות. אולם היו אלה רק צעדים ראשוניים, אשר לא הפיאו עדיין לכל תוצאות ממשיות.*

עליה במספר העבריים שהובאו לרין

נא למסור את מספר האנשים שהורשעו על-ידי בתי-המשפט של ארצכם (רצוי בתקופה של השני תיים שקדמו לר-ח זה) בעבירות, שהיו קשורות עם (א) סחר-אדם ארצי ובינלאומי, המכוון למטרות זנות. (ב) כל הסוגים האחרים של עבירות, הקשורות עם ניצוד הזנות.

משך שנת 1951 חלה עליה גדולה במספר האנשים שהורשעו באשמת סחר-אדם וניצוד זנות של אחרים. גידול זה בא בעיקר כתוצאה מעירונות המוגברת של משטרת-ישראל.

הפרטים על ההרשעות הם כדלהלן:

• 4 גברים ו-2 נשים הורשעו בסירסור לדבר עבירה, לפי סעיפים 161 ו-162 (בקשר לטעפים אלה והנזכרים להלן, ראה מסגרת).

מבין ארבעת הגברים נידון אחד לארבעה חודשי מאסר. השני — צעיר, שנאשם גם בתקיפה — נקנס ב-250 ל"י. השלישי נקנס ב-20 ל"י.

מבין שתי הנשים נידונה האחת לקנס של 5 ל"י, ואילו השנייה חויבה בערבות להתנהגות טובה לחצי שנה.

• 16 גברים ו-13 נשים הורשעו באשמת ניהול בתי-בשר ועבירות דומות, לפי סעיף 163. אחד הורשע לפי סעיף 170.

מבין 16 הגברים, נידונו 8 לתקופות מאסר שנעו בין חודש לשנה. העונש המכסימאלי ניתן לצעיר (22), שהואשם גם בחיים על רחצה של זונה ובסירסור לדבר-עבירה. 17 גברים נידונו לתשלום קנס מ-5 ל"י עד 100 ל"י. גבר אחד (צעיר בן 17) חויב במתן ערבות להתנהגות טובה למשך שנתיים.

מבין 13 הנשים, נידונו 8 לתקופות מאסר של 10 ימים עד 4 חודשים.

• 9 גברים הורשעו באשמת קיום מלא, או חלקי, על רחיים של זונות, לפי סעיף 166. כולם נידונו לתקופות מאסר, שנעו בין חודש אחד ו-13 חודשים. אחד המורשעים נידון גם לתשלום קנס של 100 ל"י.

• 5 גברים ו-12 נשים הורשעו באשמת שידול למעשה זנות. מבין הגברים, נידונו 4 לתקופות מאסר של 7 עד 42 יום. החמישי נידון למתן ערבות להתנהגות טובה למשך שנה. 11 מן הנשים נקנסו בסכומים של לירה אחת עד 5 ל"י. אשה אחת, שנאשמה גם בתקיפה, נידונה למאסר חודשיים.

משך שנת 1951 נשפטו 2 נערים ו-3 נערות על-ידי בתי-הדין לעבריינים צעירים, באשמת שידול למעשה זנות וניהול בתי-בשר.

• נציגי השירותים הציבוריים השונים הנוגעים בדבר נתכנסו כדי לדון באופן הפעלתה של האמנה בישראל.

נא לציין את הערותיכם על הבעיות המיוחדות, בהן נתקלת ארצכם בכל הנוגע להדברת סחר-האדם, ביטולה של הזנות ברשויות על כל צורותיה, מניעת הזנות, שר קום קרבנות הזנות וקליטתם ה- חברתית. כמו כן נא לציין את הצעותיכם בכל הנוגע לתוכנו של שאלון זה.

ב- בשעה שהבעיות הנזכרות בדו"ח זה אינן נימנות על הבעיות העיקריות המעסיקות את ישראל. קיים חשש שהמצב יוחמר ביותר, באם לא ינקטו השלטונות באמצעים יעילים מהירים.

החזקת בית זנות.

163. כל אדם —

- א. המחזיק או מנהל בית זנות או מסייע או עוזר בהנהלתו; או
- ב. כשהוא הדייר של איזה בית או הממונה על איזה בית, מרשה ביועין שאותו הבית או חלק מחלקיו יישמש כבית-זנות או לצורך זנות רגילה; או
- ג. כשהוא בעל הבית של כל בית או סוכנו של בעל בית כזה, והוא משכיר בית כזה או כל חלק הימנו מתוך ידיעה שבית כזה או כל חלק הימנו יישמש בית זנות, או משים עצמו בדיון צד לשמוש ממושך של הבית או של חלק הימנו כבית זנות.

יאשם בעוון ויהיה צפוי למאסר של שלשה חודשים או לקנס של מאה פונט או לשני העונשין האלה, ובצאתו דייג בפעם השניה או בפעם אחרת יהיה צפוי לששת חודשי מאסר או לקנס של מאתיים וחמישים פונט או לשני העונשין הללו גם יחד.

החי על רוחיה של זונה.

166. (1) כל גבר החי לגמרי או במקצת על רוחיה של זונה, יאשם בעוון.
- (2) כשהוכח שנבר חי יחד עם זונה או מצוי בקביעות בחברתה או אם הוכח שהשתמש בהשפעתו או בשליטתו על תנועותיה של זונה באופן הנראה שהוא עוזר או מסייע בידה או מכריחה לזנות עם כל אדם אחר, או לזנות בכלל, יחשב אותו האדם, בלתי אם הוכיח לבית-המשפט את ההיפך, כאילו הוא חי ביועין על רוחיה של זונה.

שידול למעשה זנות.

167. (1) כל המסדל במלים או בהערות למטרות בלתי מוסריות כל אדם הנמצא במקום ציבורי, יאשם בעוון ויהיה צפוי למאסר חודש ימים או לקנס של חמשה פונטים.
- (2) הורו או אפוטרופוסו של ילד או ילדה שהם פחות מבני שש עשרה שנה, וכל אדם אחר שבידו הפקידו את הפקודו על הילד או הילדה העוזר או מסייע בידי הילד או הילדה לעבור את העברה הנזכרת בסעיף זה, יאשם בעוון ויהיה צפוי למאסר שלשה חודשים או לקנס של חמשים פונט.

צרחיפוש.

171. (4) לצורך הסעיף הזה יחשב המונח "בית" כאילו הוא כולל כל ספינה, סירה, רכבת, עגלה או מרכבה אחרת.

אשה המפייעת וכו' לאשה אחרת לשם קבלת שכר.

173. כל אשה אשר נתברר שלצורך קבלת שכר פקחה, נהלה או השפיעה על תנועותיה של זונה באופן המראה שהיא מסייעת או עוזרת בידיה או מכריחה אותה לזנות עם איזה אדם מיוחד או עם אדם סתם, תאשם בעוון.

החמרת-עונשים ומוסדות-שיקום

קיימת הדעה שיש לשנות את הגדרות המונחים "בית-בושת" ו"מנהל בית-בושת", כדי לסתום את החורים היבים

כן רצוי כי יעלו העונשים המכסימאליים למנהלי בתי-בושת וסרסורים לדבר עבירה וכי השלטונות ינקטו באמצעים חוקיים ואדמיניסטרטיביים חמורים יותר, כדי למנוע את המשך פעולתם של אנשים אלה בתקופת-מאסרם (בעזרת סוכנים), או לאחר שיתחררו.

הדעה הכללית היא כי אין כמעט כל ערך לעונשי-המאסר הקלים המוטלים על זונות, שהורשעו בשידול למעשה זנות, או בעבירות דומות. לעתים קרובות עשויים עונשים קלים אפילו לגרום נזק. על כן יש להחליף אותם בעונש של כליאה במסד לזמן ארוך, ו/או העמדה בפיקוחו של שירות-המבחן.

עונשים חדשים או יצרו תנאים נוחים לשיקומם וחינוכם מחדש של קרבנות הזנות.

לצורך זה יש להקים במהירות האפשרית שורה של מוסדות, בהם תתנהל פעולת-השיקום. מוסדות אלו יש לסייג לפי קבוצות-הגילים של הנשים והנערות ולפי גורמים אחרים, כגון רמתן השכלית ורמת ההשכלה.

מוסדות אלה צריכים לעמוד גם לרשותן של נשים, או נערות, הבאות אליהם מרצונן הטוב, או מוסדות אליהם על-ידי לשכות העזרה הסוציאלית (כיום קיים רק מוסד אחד לנערות עזובות, בנות פחות מ-18, הנמצא תחת פיקוחה של עיריית תל-אביב, כן קיים מוסד אחד לטיפול בנערות עזובות בנות פחות מ-14, מכל חלקי הארץ. כל אחד ממוסדות אלה מסוגל להכיל 30 נערות בלבד).

אכסניות לנערות-עזובות

מלבד זאת יש צורך דחוף להקים אכסניות לנערות עזובות, בהן יוכלו הנערות הבאות לבקש עבודה בעיר ללון תמורת מחיר פעוט. במקרים אחדים נתגלה כי נערות צעירות נתקלו בסרסורים לדבר עבירה דחאק בשעה שהן שוטטו ברחובות הערים, כדי לחפש עבודה, או מקום-לינה.

יתר על כן, השלטונות חייבים לחקור את עברם של כל המבקשים היתרי-כניסה לישראל. התקירה צריכה להתנהל במגמה להגן על שלומו המוסרי של הציבור. אין להכניס לארץ אנשים שעסקו בזנות, או בסחר-אדם. מבלי לנקוט באמצעי-הזהירות מיוחדים.

הקמת מוסדות מיוחדים לאמהות בלתי נשואות, ולנערות שנכנסו להריון ללא נישואין, אף היא עשויה לסייע למניעת הזנות*. הנשים והנערות מסוג זה, הפונות למרסאות ממי שלתיות, או ללשכת העזרה הסוציאלית, או הנמצאות תחת פיקוחו של שירות-המבחן, מקבלות טיפול מיוחד.

הצער הראשון לזנות

ההריון ללא נישואין, או מחוץ לנישואין החוקיים, הינו אחד הגורמים החשובים ביותר בחייהן של 30% מן הזונות, אשר נחקרו על-ידינו (ראה לעיל), וקרבן לוודאי שהאחוז הממשי הינו גבוה יותר.

בשכבות רחבות של אוכלוסיית ישראל שוררות השקפות חמורות ביותר על טהרת-המשפחה. השקפות אלו הנפוצות בעיקר בין העולים החדשים, התדורים רוח דתית ודבקים בתרבותם ובמסורותיהם, אינן מאפשרות לאשה, או לנערה, בח שכבות אלו, לחזור לחיק משפחתה, לאחר שסתה מהדרך.

הסרסורים וסוחריה-הנשים מיטיבים להכיר מצב זה ולנצל אותו לטובתם. אחדים מהם בוחרים במתכונן בנערות בנות משפחות דתיות, אשר חונכו במסגרת של עקרונות מוסריים קשוחים. הם מפתים את הנערות, מביאים אותן במתכונן למצב המונע בעדן מלשוב אל משפחותיהן וסביבתן הביתית. סרסורים אחרים אינם עושים זאת במתכונן. הם משוט מגזלים את מצבה של הנערה הנערה קורת-הגב ואמצעי-הקיום, אשר ניתקה את כל קשריה עם משפחתה. הריון ללא נישואין הינו, איפוא, לעתים קרובות הצעד הראשון לחיי זנות.

סחסור בכתי-מרפא

בישראל קיים כיום מחסור חמור בכתי מרפא לחולי-נפש. כן קיים מחסור במוסדות מיוחדים לטיפול בילדים ומבוגרים, המפגרים בשיכלם. מאחר שנתגלה כי הפיגור השיכלי וההפרעות הנפשיות הם אחד הגורמים לגידול הזנות, רצוי לחסל מחסור זה בהקדם האפשרי.

נוסף על כך דרוש שינוי קיצוני בדרכי הטיפול בעולים צעירים שעזבו את מרכזי ההדרכה המקצועית, או החקלאית. לפני השלמת לימודיהם, או לאחריה כמי שצינו לעיל, יש להקדיש תשומת-לב גדולה יותר לצעירים, אשר אינם מאמימים למסגרת תנועות-הנוער, או מסגרת חיי-ההקבוץ. יש להקים מועדוני נוער חדשים לנוער המקופח, לשפר את המועדונים הקיימים ולעודד את הרחבת פעילותן של תנועות-הנוער ב מעברות ובשיכונ-העולים.

אולם הצורך הדחוף ביותר הוא זה של מינוי רשות מר כזו, אשר תתאם את הפעולות השונות בשטח המלחמה בזנות ובסחר-האדם ומניעתם.

* לפי חוקי ישראל שונה מעמדם של הילדים חבלתי חוקיים לזה של הילדים החוקיים.

המאגר הבא בסידרה זו:

שבעת מדורי הפריצות

ניתוח הצורות השונות

של פעולות תעשיית האהבה ותאורן.

(המשך מעמוד 6)

שעשו מרבית החיילים האחרים של הקיבוץ. תמיד היה לו מה לעשות במחנה. תמיד היה מתנדב לתפקידים מיוחדים. השירות הצבאי היה בעיני אורי עיסוק רציני ביותר — רציני לא פחות מעיסוקיו האחרים. אם כבר התגייסתי לצבא, תנו לי להיות חייל. אם כבר, אז כבר. אמר הוא לפני שנה וחצי, כאשר התייצב בלישכת-הגיוס. הוא לא שאף לעבודות קלות, לתפקידי-משרד וכו'. כי כזה היה אורי.

במכתביו הראשונים מן הצבא ניסה אורי לחנוך את הוריו לאור-ריות. כתב הוא:

לאחר שהמצב לא איפשר את בואי הביתה בשבת זאת, זאת אומרת שעד יום ו', ה'26 לחודש זה — עוד שבועיים — לא אבוא. ולכן אל תחכו לי וגם אל תבואו לקברני. כי לא תמצאוני כאן. אני מתאר לי שקשה לכם לחכות ודושיים שלמים. אך תתרגלו גם לזה. כמו שאני מתרגל — וללא בעיות מיר-חות.

שלכם,

אורי

אחד מן החברה

את חופשתו האחרונה בילה אורי בגן שמואל, לפני שישה שבועות. "בילינו את החופשה יחד, כרגיל". נזכר אלכס רוג'צקי, "אורי הוסיף לדבר על הציון הכבוד ולספר כיצד הוא יפעל אותו — כאשר יחזור".

ביום הששי שעבר חזר אורי אילן לקיבוץ מולדתו. תל רענן של אדמה תחושה התנשא ליד לוח-האבן, אשר על קברו של גבי. מסוס-סילון בודד חלף בריקע, ושאונו היה כשאון רעם מרוחק. כיתת חיילים ירתה שלוש אלו-מות אש. אחר התפורר המון המלחים בדממה. "מובן מאליו שהקיבוץ יקים לו מציבה נאה", אמר אחד הנאספים.

"לא", השיב אחד מחברי הקיבוץ, "נציב על קברו לוח-אבן פשוט ונחרוט עליו שם ותאריך. הוא לא יוכל מן האחרים". אורי אילן ישרא אחד מן החברה.

פזורה

ארצות-הברית

המקצוע: יהדות

"מרבית יהודי ארצות-הברית עסקו במאה הקודמת בחייטות, ואילו כיום הם עוסקים ביהדות".

למסקנה זו הגיעו כתבי העתון היהודי-קנדי קנדיין ג'ואיש קרונקל, שערכו מחקר מקיף בארצות-הברית, גילו כי 40 אלף מיהודים מתפרנסים מעסקנות ציבורית: רבנות, הוראה, עבודה במסדות-צדקה שונים ובאירגונים ציוניים ובתל-ציוניים.

יתר על כן, חוקרי-העתון גילו כי מספר העסקנים, העולה ברובה שלמה על מספר פסידיה של ממשלת-ישראל * רחוק מלמלא את הביקוש: הקהילות ממש רעבות לכוח אדם.

המחסור הגדול ביותר מירגש וזקק ב"שטח הרבנים. הישיבות והאונברסיטות ה"דחיות השונות מכשירות מאות רבנים לשנה. הקהילות מוציאות על הכשרתו של כל רב יותר משמוציאה ממשלת ארצות-הברית על הכשרתו של קצין באקדמיה הצבאית בחוסט פוינט. אולם אחוז גדול של המוסמכים לרבנות מסרב לעסוק במקצוע, עובר לעבודה במסדות-צדקה ואירגונים. — וזאת למרות העובדה שמשכורתו ההתחלתית של רב אמריקאי מגיעה ל-5000 דולר לשנה **.

מלבד ההכנסות הצדדיות מקידושין, גירי-שין ולחיות. עוד 40 אלף. יחד עם המחסור ברבנים מורגש בארצות-הברית גם מחסור במורים יהודיים. הסיבה: משכורתם של המורים נמוכה ביותר, ובוגרי הסמינרים השונים בוחרים לעבוד בבתי הספר הממשלתיים, אשר משלמים שכר הגון למדי.

החודש פתח הוועד המרכזי של קהילות ארצות-הברית בפעולה נרחבת לחיסול המד-סור. המגמה: לגייס תוך מחצית השנה הקרובה 40 אלף עובדי-ציבור נוספים. סיס-מת-המבצע: "כסף שיגדל מספר היהודים העוסקים ביהדות, כן תפתח סכנת ההת-בוללות".

* השנה שירתו במשרדים הממשלתיים השונים 291,198 פקידים ופקידות.
** 750 לירות ישראליות לחודש.

ובבעיות עליהן שוחחו הוריו. הוא השתוקק לדעת גם את המתרחש בעולם כולו. בסוף אפריל 1945 כתב אורי בן ה-10 מכתב לחברו, צ'יקה, ששרת אז בחטיבה ה"יהודית הלוחמת, עובד עתה כספרן בגן-שמר אל. מכתב זה מעיד על התפתחותו המחשבי-תית של הנער:

שלום לך, צ'יקה.

סליחה שלא כתבתי לך. כי כל הזמן הי' חופשי שלי אני רוכב על אופניים. מחר אחד במאי. את מוסוליני הרגו, והחזית באיטליה נגמרה. עוד מעט והרוסים כובשים את כל ברלין, וסוף המלחמה קרוב. היינו בסיוול גדול, אבל יש יותר מדי לספר עליו. גומרים לסייד את המאפייה החדשה. היום קנו קומביין חדש, ועוד מעט יקנו עוד אוטו-משא. כבר התחילה הרבייה אצלנו, ובונים מחסן למכוניות. בונים גם מתבן לרפת. אתמול היה לחנה (אחותו של אורי) יום-הולדת של שנה. מחר אנחנו שוחים בבריכה בפעם הרא-שונה. תודה רבה בעד הצבעים.

שלום,

אורי.

על הצד השני של המכתב מצויר ציור של תורש. כתב-היד ברור, נוטה בתנופה לצד שמאל.

במהרה התרחבו תחומי מגרש-המשחקים של אורי: הוא יצא עם חברי קיבוץ למסעות ארוכים בגליל, בנגב, בהרי-יהודה. בכל מקום היה זה אותו אורי. "מעולם לא שמעתי אותו רוסן נגד משמעות-המים החמורה, העייפות, או היבולות, שכיסו את רגליו", נזכר שלמה (עתה טייס), מי שהיה מדריכו של אורי אילן בתנועת השומר הצעיר. "הוא היה תמיד עליו, ועליותו דבקה בחבריו. הוא אהב את הטייר-לים ביחוד את הטיולים במרחבי הנגב."

גם מאוחר יותר, בהיותו חייל בצה"ל, מאן אורי לגלות כל סימנים של כאב. הוא לא התלונן אפילו כאשר כוסו רגליו פצעים, עקב האימונים המפרכים, אפילו כאשר כמעט ולא היה מסוגל ללכת. "הוא ניסה תמיד שלא לגלות כל סימן של כאב, או רגשנות. הוא היססה רגשות אלה במעטה של קשיחות. אבל הוא לא הצליח להטעות אותנו", סיפרה אחת מחברות-הקיבוץ, עמירה. "הוא היה רגיש וטוב לב עד מאד. הוא היה עדין כלפי בני-אדם — ועוד יותר מזה כלפי בעלי-חיים".

חברת-קיבוץ אחרת, מלכה, לא רצתה ל-האמין שאורי התאבד: "הוא אהב את החיים יותר מכל. אדם כמוהו לא היה מסוגל למות בידי עצמו. קרוב לדאי שהסורים רצחו אותו". חברו של אורי, אלכס, רק משך ב"כתפיו ושלח מבט מהורהר למרחקים: "מי יודע? אפשר שהוא לא רצה למות בידיהם..."

אם כבר, אז כבר

לפני כשנה ראה אורי, זו הפעם הראשונה, את המחט פנים אל פנים: חברו הטוב, חבר קיבוץ גן-שמואל, סמל גבי חאלה, נהרג על-ידי הלגיונרים בקרב בת-גוברין. ההלחיה של גבי וזעזעה את אורי. הוא הירבה להזכיר אותה בשיחותיו עם חבריו.

נותרה לו עדיין שנה תמימה של שירות בצה"ל, אבל תוכניותיו לעתיד נתגבשו זה מכבר. שירותו המצויין בצה"ל היה יכול להבטיח לו עתיד מזהיר ודרגה צבאית גבוהה. אבל גם בצבא, כמו בבית-הספר, סבל אורי מעול המשמעת החמורה. ענינו היו נשואות אל עתיד שונה לגמרי: עתיד של עבודה קשה בשדה הפתוח.

אולם אורי לא התכוון לשוב לפלחה, בה עבד לפני גיוסו. הוא חלם על עבודה עם ציוד מכאני כבד בחפירת תעלות עמוקות בצפון הארץ, או בכריית נחושת בנגב.

הוא לא הסתפק בתלומות. כל ימי חופשתו, כל שעותיו הפנויות היו מוקדשים לשינון ספרות טכנית ולנסיונות להשתלט על מפל-צות-הפלדה הענקיות, לשעבדן לרצונו.

אולם חופשותיו של אורי היו נדירות עד מאד. הוא לא חזר לגן-שמואל מדי שבת, כפי

* אמו של אורי, פייגה אילנית, הינה חברת הנהלת מועצת הפועלות, היתה חברת הכנסת הראשונה (מפ"ס). האב מנהל את נגריית הקיבוץ.

ז'ורז' סימנון

"הרומניסט הצרפתי הגדול ביותר של זמננו", אמר עליו אנדרה ז'יד — ואין ספק שהוא הסופר הפורה ביותר, המרתק ביותר והנקרא ביותר מכל הסופרים בני זמננו.

250 ספריו הופיעו עד כה ב-25 שפות, ב-30 מדינות, במאות מהדורות — וב-56,000,000 ספרים! ספרי המתח המעולים שלו מתחילים להופיע עכשיו בעברית בהוצאת צוהר, בתבנית ספרי-כיס, בתרגום משובח ובהידור חיצוני, במחיר עממי של 7"י אחת. הראשון בסדרה: מַנְרָה וסודו של הרופא

הנחות גדולות

לרגל יובל 10 שנים

החל מ-15.55 עד 15.25

למצלמות ומסריטות, חלקי וחמרי צילום

עד 30% הנחות

מטרופוט

18 רח' אלנבי ת"א, טל. 66778

הגיון מכוונות חישוב חדשות ל-4 פעולות

ORIGINAL — ODHNER

למכירה בלירות ישראליות

נא לרשום את המספר החדש של הטלפון שלי 5—0—3—2

בלמות, ת.א. אלנבי 111

מוסיקה

הזמר על הסוס הלבן

(ראה שער)

הצעיר גבה הקומה (1.81 מטר) והרזה, חזם השער ומוארך הפנים, שהיה חביב חבי ריו בעמדות גבול תל-אביב בחורף תש"ח לא היה רובארי-חובש-מקלען בלבד. היה זה כוכב-זמר עולה, שהיה ידוע יותר בכינויו מוחמד, יא מוחמד מאשר בשמו המלא, יא ראל * יהושע יצחקי. בכינויו המשולש זכה יצחקי בזכות הפזמון החוזר של שיר שהור ציא לו מוניטין בין לוחמי החזית של אותו חורף. שר השיר בגנותם של מוחמד ועבדללה הטיפשים:

ביום בהיר אחד הופיע חגי' אמין:
"יללה, יללה, יא עבדללה,
בוא לפלסטין!"
(וחגי' אמין מבטיח שלל וגם נשים).
"תחזור, אינשאללה, יא עבדללה
עם קיבוצים שלמים!"

זאת כל אחד מביתו בא הפזמון החוזר והמרגיע:

מוחמד, יא מוחמד,
חשב שם במנוחה,
עבוד, עבוד את אדמתך
ודאג למשפחה!"

כפי שאפשר היה לצפות לא הסתפק מיר חזמה, יא מוחמד יצחקי בהצלחה בין חבריו לעמדה. תוך שבע השנים הבאות הפך לזמר הרגש (זמרגש) הבולט בארץ. הוא כבש את גלי האתר ושעות התקליטים בהצלחות קבע כאבאלה בוא ללונה-פארק ("אבאלה בוא ללונה-פארק / נרכב על הסוס הלבן / אבאלה בוא ללונה-פארק / תהיה גם אתה חבר'מ!"

מוזג, שוער וגובה. השבוע זכה יצחקי לשתי הצלחות נוספות: הוא חג את יום הולדתו השלושים והקליט את תקליטו הארבעים. השתתף יצחקי בתקליטו הארבעים, כשהוא מסלסל בקולו, יורד ועולה מן הטון חליפות, שר בקולו הערב את שיר והמוז:

"...יין מנוף זכרון,
משמרון ומראשון
חיש, גרש כל עיזבון..."

היה זה שיר היין הראשון שהוקלט, שיכר בו יצחקי, בפזמונו החוזר והמצימי:

"הבו מזג, כי הבת יפתיניי
ומנו עוד מזג, לכבודה נשתה לחיים!
ההבו ייג, לא יחסר המזג
יין פזג, יחד יותן
עוד ועוד קנקן!"

היה זה שיר היין הראשון, לא היה זה היין המזג הראשון של יצחקי. את ההיכרות עם היין עשה יצחקי עוד לפני 13 שנה, עת עבד ביקב זכרון-יעקב כאחראי על מיווג היציות וכשוער נבחרת סכני המקומי. בשנים הבאות הוא לא הסתפק בעיסוק זה, נדד מעבודה למשנה, מבציר ענבים לפיצוץ

* על שם מייסד החסידות, רבי ישראל בעלי-שטיטוב (הבעש"ט), ששמו מקשט זה עשרה דורות את כל בכורי משפחת יצחקי, משמש כשן קמיע להצלחה וודאית בחיים.

אבנים, מברזלונות לגבייה בחברת החשמל, מהנהלת חברת הובלה למכונאות אוטומר בילם.

מעיסוק אחרון זה מפיץ יצחקי תועלת עד היום הזה: היה זה בחודש שעבר כשארע חקר במכונית שהחזירה אותו מהופעה לירית בבאר-שבע. יצחקי פשט את חליפת-הערב המהודרת, שכב תחת המכונית והחליף את הגלגל.

מה שלא עזר הרבה כשארע, כעבור כמה קילומטרים נוספים, התקר השני. באין גל-גל רורבי נוסף נאלצו יצחקי ומלחיו ללון במכונית המשותקת עד אור הבוקר.

פרעה, בלש ונודד. לראשונה נשמע קולו של יצחקי בעליית-גג בראש-פינה, בה נולד לאביו, או איש חיל-הספר (כיום סמל ראשון, משטרת ישראל) קלמן יצחקי.

יחד עם יחידת האב נדדה משפחת יצחקי מדי חצי שנה מתחנת משטרה אחת לשנייה, הספיקה להכיר את ירושלים, תל-אביב וזכרון-יעקב, התישבה לבסוף בפתח-תקוה כש-סמל ראשון יצחקי הפך לתובע באגף הפלילי של משטרת תל-אביב.

במסע נידודים זה הספיק יצחקי הצעיר לרכוש השכלת בית-ספר יסודי, להופיע בכמה להקות תלמידים (בין היתר: בתפקיד פרעה מלך מצרים שהלבשתו היתה מורכבת מסדין לבן אחד) ולחבר כמה-ספרי בלשים בהוצאת המאה העשרים הלא-שכוחה, עוד לפני הגיעו לגיל בר-מצוה.

בגר החל לחקותו בכל כוחו. התוצאה הראשונה: שונה: המנצח על מקהלת הפועלים בזכרון-יעקב שלא היה מעוניין כל כך ברגש, הרבה יותר בקול, הוציא את יצחקי מיו מן המקלה.

המקהלן לשעבר שאינו יודע לקרוא תו אחד (כמו קרובי) אך נחון בשמיעה מעולה, הוסיף עוד כמה עשרות תקליטי קרובי על ספרייתו, בילה מאות שעות לפני הראי כשהוא לומד לשיר קרוביט ולבטא תוך כדי כך כל מלה בצורה הצלולה ביותר.

אמוני-ראי אלה, שבוצעו אחר שעות ה-עבודה, בהן התפרסם יצחקי כמכונאי-המוזמר, לא היו כל עיסוקו הומרתי של הזמר המת-חיל. אם כי החליט להפוך לקרובי הארצי-ישראלי, והתאמן לשם כך בשירת זמרת הגיז והסחינה, לא נטש גם שירים סנטימנליים יותר, אותם היה משמיע בחוג חברתו בחורשה לילית או על שפת-הים.

חביב, אהוב ומושמן. ואז שוב הת-ערבה משטרת פלשתינה (א"י). משפחת יצחקי יצאה את זכרון, עברה לפתח-תקוה. יצחק המוזמר מצא תעסוקה במחנה צבא בריטי, לא זנח את זמרתו גם שם. אחד החיילים, זמר בחייו האזרחיים, גיגש אליו, שאל אותו: "כבר נסית לשיר לפני מיק-רופון?"

יצחקי שלא ניסה מעולם, הובא לפני מיק-רופון בגשף המחנה, וזכה להצלחה כבירה, הוא החליט להיות זמרגש. הוא התמסר יותר ויותר לאימוני הזמרה, וזכה לחווה

יצחקי חותם על תמונתו

"העיקר שיהיה בהם 2999 ושיהיו סעימים"

מקהלן, מכונאי זמרי. משך 15 שנה חיו הראשונות האוין יצחקי לשירת אמו, לגגינת אביו על הכינור ולתקליטי שירי ערבה רוסיים שנוגנו דרך קבע על הפספון הביתי. חינוך מוסיקאי זה נמשך עד שיצחקי גילה את ביגג קרוביט באחד הסרטים המוסרי קאיים של ערב מלחמת-העולם. שירי הערבה נדחו מפני תקליטי קרוביט שיצחקי המת-

הראשון (30 לירות לחודש) בבית קפה רמת-גני בשנת 1947. באותה שנה גם הקליט את תקליטו הראשון הניד, אמרי לי, מדוע? שהושמע מאות פעמים ברדיו, וזכה למכירה של אלפי תקליטים.

יצחקי התחיל מופיע בהופעות שעה (20-25 שירים בני שלוש עד חמש דקות

זמרי-רגש יצחקי ומעריצותיו
"וכן ירבו כמוך בישראל!"

כל אחד, כשהוא מסלסל בקולו, מושיט ידיו ומנענען לצורך ושלא לצורך, פוקח את עיניו ועוצמן, מתפרץ בבכי עז או מת-חנן רכות.

הזמרי-הצבר הפך לחביב הקהל, ביחוד קהל הנשים. מלבד נעורות-פרגיות שצרו עליו בח-נויות התקליטים, ביקשו את חתימתו, הוצף הוא במאות מכתבי הערצה ואהבה. הזמר עונה על כל מכתב, מלבד על מכתבי ההש-מצה נושאי החותמות האלמוניות, משתדל ליעץ למתעניינים בזמרה, משיב בנוסחת קבע למכתבי-אהבה נלהבים מדי: "זה מדי רציני, לסדר דרך מכתבים!"

ברור מעריצות מבכר יצחקי נשים מסוג אב שתי הנערות הצעירות (17, 18) שעלתה לחדרו אחרי הופעה תל-אביבית, עם שתי בנור-חיה, ביקשה תמונה חתומה אף היא כתב לר יצחקי, היוודע את ערכן של שלוש מעי-ריכות תקליטי יצחקי: "כן ירבו כמוך בישראל!"

עצבני, רעב ומסולסל. הקרוביט היש-ראלי שר תמיד בעמידה, מהדק לעתים קר-בות ידיו לאוזניו לביקורת הצליל, עצבני למדי וחסר ראבון לפני כל הופעה. העצבנות נעלמת בשעת ההופעה, התאבון בא לאחריה, מתבטא בכמויות ניכרות של מאכלים מור-חיים או/ו הונגריים ("העיקר שיהיה בהם פלפל ושהיו סעימים!")

יצחקי, הגר בדירת הוריו השלושה-חדריה, מקדיש שעות מספר ביום להתאמנות קולית. מלבד שעות הסלסול היומיות הוא מרבה לשיר בכל הזדמנות ("אני אוהב לשיר באמ-בטיה, במקלחת, לפני האוכל, אחרי האר-כל!"), מבלה את יתרת זמנו הפנוי בקריאה. כיאה למחבר בלשים לשעבר הוא מבכר ספרי-מתח, אך אינו מניח את ידו גם מספרי פסיכולוגיה ופילוסופיה עממיים.

מה שיצחקי היה רוצה לקרוא: את עתידו. כראוי להולך בעקבות קרוביט היה רוצה להיות אף הוא, כאילו, כוכב קולנוע.

יצחקי מסביר את זמרתו
"זה מדי רציני לסדר דרך מכתבים!"

עסקים

ירחידבש קצר

נציגי בית"ר בארץ היו מאז ומתמיד מיעוט בהתאחדויות הספורט למיניהן. ואין איפוא כל סלא בכך שהם עסקו בחיפושים מרבי יורים אחרי שותפים נאמנים.

לאחרונה כמעט ונשאו החיפושים פרי. התאחדות הכדורגל התפוצצה עם פרישתם של נציגי מכבי, ואנשי בית"ר התחילו להתרוצץ מסביב לאנשי הפועל, בתקווה לזכות מן ההפסקה הודיעו בפה מלא כי הם תומכים בהצעת הבחירות החדשות להתאחדות.

נציגי הפועל היססו תחילה לקבל את היתר הבית"רית המושטת. אולם ברגע בו החי ירמו נציגי מכבי את הבחירות החדשות, לא נותרה להם ברירה: התמיכה נתקבלה. נציגי בית"ר היו מסוחררים מחזוה נציחון. הם היו משוכנעים כי עתה ינתן להם להשמיע את קולם ברמה — דבר אותו לא יכלו לעשות משך שנים, עקב הסכם הפיפטי פיסטי שהיה קיים בין הפועל ומכבי. הם היו בטוחים גם כי ההסדר החדש ימנע בער ירידתה של קבוצת בית"ר תל"אביב לליגה ב'.

שותפות האריה והכבש. כל התקוות נגזזו תוך פרק זמן קצר. עוד בראשית ירח הדבש, מיד לאחר בחירת המוסדות החדשים של ההתאחדות, החלו אנשי הפועל פוולים לעבר בתי'הוג הקודמת, מכבי. גם אנשי בית"ר גילו כי השותפות החדשה דומה במידה רבה לשותפות של אריה וכבש.

החרטה הנסתרת הפכה גלויה רק לאחר החלטתו של ביה"ד העליון לכדורגל בקשר למשחק האבוים, שנערך בין מכבי פתח תקוה ומכבי חיפה (העולם הזה 900). נציגי בית"ר שראו כי החלטה זו עלולה להביא לידי ירידה סופית של קבוצתם התל"אביבית לליגה ב', פנו להפועל, ביקשו בקשה קלת-ערך: לתרוג מן הנוהל הרגיל לערוך השנה משחקי ליגה בהשתתפות 13 קבוצות — הסדר שאפשר גם את השתתפותה של בית"ר תל"אביב במשחקים. נציגי הפועל סירבו.

הסירוב העלה את חמתם של הבית"רים. אולם החימה פרצה החוצה רק השבוע, לאחר שנערך המשחק בין מכבי חיפה ומכבי פתח תקוה מחדש, הסתיים בנצחונה של הקבוצה החיפאית. כתוצאה ממשחק זה נחרץ דינה של קבוצת בית"ר תל"אביב סופית: היא תרד לליגה ב'.

עתה לא היה עוד לנציגי בית"ר מה להפסיד. הם עזבו את התאחדות הכדורגל, הציעו השבוע לכנס את נציגי שלוש אגודות ה"פורט לחצית שולחן עגול. כדי לבנות את הספורט הישראלי מחדש, ברוח של אחדות. הבית"רים לא הסתפקו בהכרזות סתמיות. הם הגישו להפועל ומכבי שורת הצעות לנוסח ההסכם, אשר יחתם בין האגודות. מובן מאליו כי חלק מן ההצעות היה מכון למילוי תביעותיה של בית"ר.

אולם כבר בראשית השבוע היה ברור כי הצעות אינן עתידות להפוך למציאות. הפועל וסוף לעשות מאמצים לחידוש בריתו עם מכבי. אמר אחד מנציגי מכבי לעסקן של בית"ר: "בקרוב נחזום מחדש על הסכם הפיפטיפטי — ואז נסדר אתכם."

כדורגל

הקירקס הגדול

מרביתם של ששת אלפי הצופים, שנאספו בשבת שעברה על מגרש הפועל ב"ס לא התעניינו במיוחד בטכס חלוקת גבי ע"שפיירא: הם באו לראות ולהיחזק אם נצחונה של קבוצת הפועל תל"אביב על קבוצת מכבי תל"אביב היה מקרי, או לא.

הצופים באו על סיפוקם עוד בראשית המשחק. הברר כי אותו הסדר של מכבי היה מקרי בהחלט. בא, כנראה, כתוצאה מהעדרם של שני היוספים המבלים בלונדון (העולם הזה 899).

הפעם הצליחה הקבוצה לפתור את בעיית היעדרם של גולדשטיין ומרימוביץ, הביאה שני ממלאי מקום צעירים, שהצטיינו במשחק קירקסי, רבי'להטוטים.

במשך שבועים דקות מתוך תשעים קירקסו אנשי מכבי על פני המגרש, עשו בהגנת כדורגל הפועל כמו בתוך שלהם. סיימו את המשחק בתוצאות 2:1 לטובתם. היה זה ניצחון גדול לפרסטיגיה של מכבי, למרות העובדה שקבוצת הפועל זכתה ב'גביע'.

מגן דוד אדום בישראל

באולם ה"זיטרון" רמת-גן

במשך 10 ימים בלבד בישראל — 2 הצגות בכל ערב 7.15 — 9.15

הצגת ככורה ארצית

בחפזותו האדיבה של שר הבריאות מר י. פרדין

בום הרביעי 26 בינואר כ"9 בערב

הופעת האורחים: ל"אונל המכטון

ותזמורת הג'ז המפורסמת ביותר בעולם

25 מנגנים, זמרים, רקדנים-כושים, כוכבי סרטים וטלוויזיה, בתכנית הבידור המיוחדת שלהם.

כרטיסים להשיג: תל"אביב: משרד ולין, ביה"הוד 1; "רוקוקו", "שרותרון", רדיו-אניון (דינגוף), רמת-גן: "רכניץ" ובקופת הזיטרון, משעה 5 אחה"צ. הסידור האדמיניסטרטיבי בידי "אימפרסריו מ. ולין, ת"א, ביה"הוד 1, טל. 26709.

שנת 1955 הגיעה —

המובן אתה לקראת העתיד !

מדי שנה בשנה מחריפה מלחמת הקיום ורק בעל מקצוע המצויד בידעית מבוססות מצליח לעמוד בפני דרישות שוק העבודה ולהתפרנס בכבוד. הכסף, איפוא, את עתידך והפקר את הכשרתך המקצועית רק בידי המוסד המנוסה ביותר והיחיד במינו בעולם כולו.

המכון העברי להוראה והשכלה בירושלים

בפקוחם של

המבונים הבריטיים להנרסה ומרעי המסחר

רחוב בן יהודה 2, תר. 1259 — ירושלים

יתרונות ההוראה שלנו:

- שיטת למיד אינדיבידואלית לפי מתכונת מרכזנו בלונדון.
- אין צורך בספרי למוד — הכל נכלל במחיה הקורס.
- מבחר של 900 קורסים שונים בכל ענפי המהנדסות, המסחר וההשכלה הכללית.
- הכנה לבחינות אוניברסיטאיות ומקצועיות המוכרות בכל רחבי תבל.
- ותחיבות להצלחתו של כל תלמיד בבחינות הגמר שלו.
- 20 שנות ניסיון בשיטת הוראה בכתב בארץ.
- התיעצות מקצועית והורכה משך כל תקופת הלמודים.

הידעת? כ-40% מהנבחנים (מחוץ לאנגליה) שעמדו לאחרונה בבחינות של ההתאגדות הבריטית להמהנדסי רדיו הוכנו על ידי המכונים בירושלים ! !

התענין וקרא באחד המדריכים המקצועיים שלנו שיישלח אליך חנם: "הזדמנויות במסחר" "הזדמנויות במהנדסות" לימודים בטכניקה ומדע לימודים במדעי המסחר והכלכלה. "השכלה כללית"

הכנה לקראת בחינות הבגרות

אל תבזבז את מרצך על נסיונות — שלח את התלוש, כתוב או פנה ע"ד היום למרכזנו בירושלים או לאחד ממשרדי באי כוחנו בערים הגדולות:

נא לשלוח לי את המדריך שלכם חנם, אני מעוניין	בקורס
	שמי
	כתבתי
	זה

ירושלים: רח' בן יהודה 2

תל-אביב: שדר' רוטשילו 15

חיפה: רח' הכניקים 5

נתניה: רח' הרצל 19

נצרת: רח' כאנוק 28.

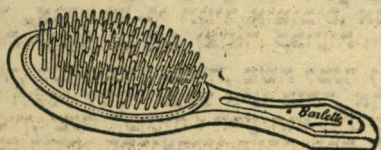
שבוען זה מודפס על ניר המיוצר בישראל ע"י מפעלי ניר ישראלים - אמריקאיים בע"מ חדרה

הספריה החולה

לוד

איכות מעולה - במחיר מוזל
20 סיגריות 250 פר'

רצונך בשיער חזק ויפה
השתמשי באברשת BARLETTE

המפיץ: חיים בייך רח' כפר גלעדי 1 תל-אביב טלפון 5750

מבחר הקלטות של ישראל יצחקי
על תקליטי "הד-ארצי"

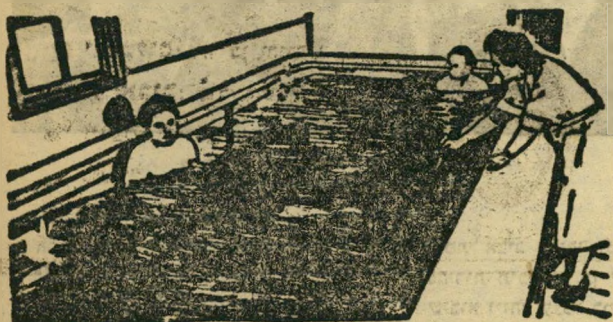

1. שלוש מטבעות בברכה / זנויבר
2. גינה נינה / שיר המזג
3. סבא פיקולינו / לנו הלילה
4. ג'מבוליה / מצאתי את אשרי
5. כלה כלה / על הכל צפצף
6. דלילה / עוד נשיקה וחסל
7. בת הדור / ג'ופינה
8. שלום לך פריס / לא איכפת
9. בנדור / אוי מיי פאפא
10. לונה לונרה / הלילה האחרון.

היש לך כאבים...

בגב, בברכים, בכתפיים או בפרקים?

"רפא" - רח' שלמה המלך 103, תל-אביב טל. 24495

בריכות
מי-מרפא
חיבת בוך
כמו
בקרסבד
וישי או
מבריה

כמו כן אמבטיות ערבול (Whirlpool bath) / חדר זיעה טורקי / מחלקה מיוחדת לאיכשור ע"י התעמלות רפואית. מסג' וריהביליטציה המוסד היחידי מסוג זה בארץ / מחלקה לסובלי דיימטיזם / עומד תחת הנהלה ופקוח רפואי

סרטים

שתי נשים ודוכסית

אישה ללילה אחד. מבוסס על המחזה מאת אנה בונאצ'י על אודות הרוזן דאורי ג'י (ג'ינו צ'ריב), המאהב בזרלדין, ונזנית צרפתית, מצאה על ראש הכפר (פאולו סטור פמ), בו הוא מבלה חופשה, לאתרה למענו. בן אחיו של ראש הכפר, אנרי (ארמנדו פרנצ'וליני), כתב אופירה, ובכדי לשכנע את הרוזן שיממן את ההצגה - הריהו אומר לו כי זרלדין היא אשת אנרי, משכנע אותה שתתחלף עם אשתו האמיתית, א קטביה (גינה לולובריג'ידה).

מכאן עד הסוף מסתבכת העלילה יותר ויותר עד אשר הרוזן, מרומה על ידי שתי הנשים גם יחד, חוזר אל אהובתו מאז - הדוכסית הגדולה מפארה.

הסרט ביום בלי הצלחה יתרה בידי מאריו

אווה גרדנר

התנהגות מבישה בהחלט

קאמריני; הצחק שהוא שיאב מן הצופים אינו עומד ביחס ישר להומור הצפון במצבי העלילה.

מרכזה הכובד

לאחר שנים של נדודים באולפנים שונים ובסרטים ממדרגה שלישית ורביעית חוזרת ג'ון קרופורד אל אולפן מטרו בשפע של צב' עים, חלבשות ותפאורה, כשהיא מההה את מרכזה הכובד הבלתי מעורער של שיר ה- פיר. ג'ון היא ג'יני, שחקנית במהיזעירה מצליח, השוכרת פסנתרן סומא, טיי, (מייקל חילדינג) שאינו מהסס למתוח על עבודתה בקורת חריפה, דבר הגורם לה שתפטרו מעבודתו. אולם לאחר מכן היא ניחמת על מעשה, מעסיקה אותו שוב. בהיחזע לה כי טיי מתידע עם מוסקאית צעירה (דורותי פטריק), מגרשת אותה ג'יני מן החזרות בחריי אף. היא מין טיפוס כזה.

אז נפרדת ג'יני מעל טיי, המסרב להילחח אליה בסיכוך תיאטרוני. אך אמה (מרג'רי ראמבו) מגלה כי העיזור מאוהב בבתה והכל מסתיים בנשיקה.

ג'ון קרופורד מגלמת שוב דמות לפי רוחה. אשה קשה שאפתנית, משתלטת, בעלת מזג קשה. היא תמצא חן בעיני אלפי אוהדיה.

האשה השנואה. לוסיל להיסאר, ה'

השבוע הזה
מתחיל
עם
אורות הכרך

יומן החדשות

מאהבים לטיניים

האם חייבת שחקנית לשמור על כבוד עצמי? זעקה לואלה פארסונס, רכלנית הו' ליכוד מספר אחד, בטורה המתפרסם בלמעלה מאלף עתונים יומיים ברחבי ארצות-הברית. המשיכה בעלת לשון הרע: "...שחקנית מסור ימת עשתה את עצמה - ואת אמריקה - ללעג ולקלס בארגנטינה וחקא, מקום בו הפרסטיז'ה שלנו (ארצות-הברית) בשפל ה' מדרגה. היא שחקה בפני העתונאים, רדפה בלי בושה אחרי היפהפיים המקומיים. התנ' הגות מבישה בהחלט."

קרבן הרכילות: שחקנית-בעלת-פרופיל קלאסי אווה גארדנר, שלאחר הפרדה מעם פראנק סינאטרה התמחתה כרדיפה אחרי זכ' רים לטיניים. אמר אחד מהם: "אחא, היא האשה המושלמת." לשונשאל מדוע, השיב בחינך לאטיני רב-משמעות.

לכשנשאלה שלי חינטרס מדוע נפרדה מ' על חיטוריו גאסמן, השיבה: "הוא היה כורך סביבי את זרועותיו, מתבקני ומתודה שהוא שחקן גדול."

לאחר שהוקמו בישראל המסכים הסי' גמסקופים הראשנים וחברות פוטס וורנו התחילו להציג עליהם סרטים רחבי-מדים, החליטה גם מ. ג. מ. להצטרף למירוך כיבוש השוק הישראלי: בראשית מרץ תציג מטרו בכמה בתי-קולנוע ישראליים פסטיבאלים, שיכילו כמה תותחים סינמסקופיים כבדים. בין התותחים: הסרטומר שבע כלות לשבעה אחים, עם ג'ין פואל והחארד קיל; אבירי השולחן העגול, עם אחה גרדנר, רוברט טיי ליר, מל פור; בריגאדון, עם ג'ין קלי, סיד צ'אריס; הנטיץ הסטודנט, עם אן כלית, אד' מונד פורדון וקולו של מריו לאנצה; רפ' טוניה, עם אליזבט טילור, חיטוריו גאסמן.

בתשובה לשאלתה של חברת-למנט אנגלי בדבר הוצאותיה האישיות (הפטרות ממס הכנסה) של הכ ככת הבלודית דיאנה דורס, הכריזה היא: "אני מקבלת בין אלף ל-3000 מכתיבי הערצה בשבוע. לכל אחד מן הכותבים אני מחזירה תמונה. מכר' נית עולה לי הון עצום ועלי להזמין אנשים רבים לארוחות ומשקאות. כמובן שכוכבי קולנוע מרויה יותר מפקיד, אבל הוצאותיו עצומות."

בקצרה

לילות ששועים. אחד הסרט' זמרים הטובים שנראו לאחרונה בארץ, לקהל בעל חוש אבחנה... והומור. נאנט פאבריי וג'ק ביוקאנאן. גם פור אפטייר וסיד צ'אריס בתפקידים הראשיים. אורות הכרך. אולי סרטו המושלם ביותר של צ'אפלין. לכל הקהל.

ממש, לא רק בחנויות הספרים אלא גם ב־
דוכני מוכרי העיתונים וכו' למכירה יפה,
החלו יוצאים במהירות נוספות.

תרגום

סוד הנשים

הקומיסר החטיבתי מגרה, איש מחלקת ה־
חקירות הפליליות של משטרת פאריס, הוא
גיבורם של 150 ספרים שיצאו מתחת למכונת
הכתיבה של ז'ורז' סימנון, הסופר־קבלנות
הצרפתי החי בארצות־הברית.

סימנון, שהספיק לכתוב ב־42 שנות חייו
250 ספר, שזכו לתפוצה כוללת של 56 מיליון
טפסים ב־25 לשונות, יצר את מגרה, גיבור
ספרי המתח. כדי לתהות בעזרתו על המניעים
המביאים את האדם לידי פשע, על הרגשות
הכמסים והמדוכאים המתפרצים לפתע במ־
עשה אלימות.

במגרה וסודו של הרופא תוהה מג־
רה, המוצץ בהתמדה את אחת משש מקטרו־
תיו (בדיוק כמו יוצרו סימנון) על קנקנו של
רופא־שיניים מודקן, המתמחה בלקוחות עשירי
רות וחולות־לב אותן הוא נושא לנשים, לפי
תור, ומנהן הוא מתאמץ, לפי אותו תור.

הפתרון הוא אמו הישישה של רופא־השיניים,
ניים, תאבת הכסף והקמצניות (היא סופרת
את חתיכות הסוכר במסכרנה). המרעילה את
נשותיו כדי שתוכל ליהנות, יחד עמו, מכסף
המונה במטבעות זהב בקופת הברזל הגדולה
של הרופא (מגרה וסודו של הרופא — ז'ורז'
סימנון — הוצאת צוהר — 150 ע').

הווי

חקירה מוקדמת

בתל־אביב, העליב נהג מונית את אחד
הנוסעים, חרף גניוף אותה, גילה רק למחרת
היום, כאשר נעצר על־ידי המשטרה, כי
הנוסע היה שופט שני בתי־הדין לעבירות־
תנועה.

גביע שביד

ביפו, בעת משחקי הכדורגל על גביע
שפירא, תקף שמעון שפירא, אוהד קבוצת
בית־ר, את יוסף שפירא, אוהד קבוצת מכבי,
נעצר, לאחר ששבר על ראשו רגל של
כיסא.

תנאים חוריים

בבאר יעקב, סרבה הרבנות לאשר את הס־
כמת אשתו של מגדל חזירים לקבל גט
מבעלה, בתנאי שהבעל יתן לה 25 חזירים
וי 5 חזירות הרוות.

התרשמות אישית

בצ'אסאנובה, ארצות־הברית, מסר חבר
מועצת העירייה, סטיבן חרדליי, דין־וחשבון
על המצב המצויין של תעלות־הביוב בעיר,
הועבר כעבור שעה קלה לבית־החולים, לאחר
שנפל לתוך תעלת־ביוב פתוחה, שבר את
רגלו.

טיפול טל־ידי הלם

בתל־אביב, לאחר שבוששה העירייה לשלם
את הוצאות הטיפול בחולי־הרוח המוחזקים
על חשבונה במסדות שונים, החליטו המוס־
דות להביא חמישים חולי־רוח לבית־העירייה,
להשאירם בחדרו של ראש העיר, עד אשר
יפוצץ החוב.

יצוא זחל

בירושלים, הודיע משרד המסחר והתעשייה
כי ישראל תייצא לאירופה מטען של 5000
צפרדעי מאכל, מטען קטן יותר של צבים.

כבשים מלוכלים

בקריה, איים קבלן מצרי לרצוח את ה־
שגריר הבריטי במצרים, אם לא יוסיף הצבא
הבריטי באיוור סואץ למסור לו את כביסת
ההיילים לניקוי.

פתרון סוסי

בבאר־מנוחה, כאשר נכנסה ארנבת לאחד
הצרופים, שהיה מלא אדם, התישבה בשלוחה
על הרצפה, פתחו הבחורים בחיכוך סוער
אם לצלות או לבשל אותה, עברו מחילופי
דברים מהלומות, הפסיקו רק לאחר שנבהלה
הארנבת מפני השאון, נמלטה החוצה.

פרסים

סוד השיבוט

לחישות תמוהות על הפרסים הספרותיים
של עיריית תל־אביב נשמעו כמעט מראשיתם.
נוצר הרושם כי הם נעשים, כחלוקת שלל,
על מי תור. בשבוע שעבר התגלה כי רושם
זה מוטעה במקצת. אהרן זאב בן־ישי, לי
שעבר חבר מערכת הארץ וכיום עורך פרסור
מי עיריית תל־אביב וממונה על פרסיה, הס־
ב במכתב למערכת הארץ כי רק הודות
ללחצו הוא זכה המשורר אורי צבי (רחו־
בות הנהר) גרינברג, אליל אציל וסופר ה־
צאת שוקן בפרס ביאליק.

דברים אלה גילה בן־ישי, בעצמו אוהד
אציל וגרינברג וחוקי, בהתגוננו מפני
האשמה כי השנה מעט הוא בלחצו את מתן
פרס ביאליק לגרינברג בפעם השנייה. הת־
גוננות זאת לא עזרה לבן־ישי, שוכוחותיו
הספרותיות רבות בעיקר כמרכו חודת ה־
שמות העירונית, בה היה הוא זה שהציע את
שיטת הקבוצות לרחובות צפון ומזרח תל־
אביב (רחובות נושאי שמות מלכים בקבוצה
שכנה, רחובות נושאי שמות נביאים במ־
רוכז, רחובות משוררים, אומנים).

שופט, השופט אחרון. שלושה שופ־
טי פרס ביאליק, הסופרים נתן גורן, מרד־
כי טביב ובנימין יצחק מילר, חיכו שבועיים
אחר המועד הקבוע לחלוקת פרס ביאליק
(העשירי בסבת), בלי שישפטו על הראוי
לפרס (המשוררים־המועמדים: אברהם שלונס־
קי וגרינברג). האשים מילר: בן־ישי אינו
מניח לשופטים לשפוט. הוא מנהל את ישיבו־
תיהם, יועץ להם מה לעשות.

בן־ישי, מחבר חוברות הומור חד־פעמיות
(לעזאזל, פרה אדומה, דחיל) בשעות הפנאי
שלו, לא איבד את חוש ההומור שלו, הציע
להקים ועדת שופטים (בלשון הניסוחים ה־
עזינה — ועדת פירושים) שתשפוט בינו
לשופטי הפרס.

אשר לפרס עצמו, היה אפשר להניח שילך
בדרכי אחיו הצעיר, פרס טשרניחובסקי ל־
תרגומים, שגם הוא לא חולק השנה, במור־
ערו, בחג הסוכות, לא יחולק, כנראה השנה
בכלל.

ספרייכים

סוד האכירה

משך שבועות מספר הצליחה הוצאת ספ־
רים חדשה ילקוט, להשתלט על שוק הספרים־
החיפאי, למכור ספריה הראשונים ב־15 אלף
טפסים הספר, הסיבה להצלחה: הגיבוי ה־
נאמן שילקוט, יליד מועצת מוצלי חיסה, קר־
בל מהיריו, חודי הפועלים במפעלי התע־
שייה החיפאיים. ילקוט סיפק את ספריו ל־
חברי ההסתדרות במחיר 500 פרוטה הספר,
קיבל את היתרה, 450 פרוטה, כנראה בהש־
תתם קרנות התרבות והחינוך של חודי
הפועלים.

השבוע יש להגות, יללי הקרנות. ילקוט
העלה את מחיר ספרייכים החיפאיים למינימום
ה־כרתי — 950 פרוטה הספר.

אחר לא הרחר. מו־לים תל־אביבים
רבים שההדרו בהצלחת ילקוט, חישובו ו־
מצאו שלו יכלו הם להיות בטוחים בתפוצה
הגדולה הנקבעת מראש על ידי הומונות חודי
הפועלים, ייתכן והיו גם הם יכולים להי־
זיל את מחירי ספרייהם (מחירו של ספר עברי
נע כיום בין שתיים לחמש לירות). כי ה־
מקרה זה יכלו לחתר על העמלים לקצ־
ע־נאים, דמיגיה עד ל־40 אחוז ממחיר ה־
מכירה, לחסוך בהוצאות הובלה עקב היות
מנות המרוכזות למקומות העבודה.

מו־ל אחד לא הרחר הרבה. היה זה גלילי
לוי, מו־ל הוצאת ספרים חדשה, צוהר, ש־
החליט לבסס את הצלחת ספרייכים שלו
על טיבם בלבד. הוא כך את ספריו ש־
תורגמו לעברית משובחת (אחר ממחרגמי:
אוריאל שלה, הידוע יותר בשמו יהונתן
וטוש), בעטיפות מבריקות, נוחות לעין, מ־
כרם במחיר העממי של לירה אחת.

התוצאה: ספר צוהר (על האחרון שבהם,
ראה להלן) שנמכרו כ־100 לספרייכים של
בן־ישי היה היחיד שהגיב בשעתו, כי
עורך שבועון ירושלמי בראשית שנות העש־
רים, על המשמר, נק קריעת עבר הירדן ה־
מזרחי מנבולות הבית הלאומי בגליון מתאה
גדול ומיחז.

ישיב חיה

HAIFA CURIER

الناحية

הסמודנא מן התכנין

איש חיפה, נחום דרורי, נוסע קבוע וכמעט יומי בקו חיפה—
תל־אביב, זיהה את עצמו ראשון. אמר הוא בקולו את הפרס
הראשון, של 15 לירות: „לו הייתי אופף את כל כרטיסי
„אגד“ שאני קונה כשך חודש אחד היה זה מגיע ליותר
מ־15 לירות.“ אחר הוא הסביר מדוע הוא נוסע ב־„אגד“:
„פשוט מאד, אצל „אגד“ יש לי תמיד אוטובוס. אני מוחר
דאינני יכול להיות קשור לשעות יציאה קבועות.“

עד נימוק זה חזר, כמעט מזה במדה, משה דבנא (דמעדה,
בעיגול) המזדהה השני. לבנה אמנם אינו מוחר, אך כפסו־
דנט התכנין (בניין, שנה רביעית) יודע הוא את ערכו של
הזמן. כשהוא נוסע לביתו התל־אביבי בערב שבת הוא אינו
רוצה לחכות לשעת יציאה קבועה. הוא מבכר נגשת דאומי־
בום, המחכה לו בתחנה, לעדות עליו מיד ולנסוע לביתו.

יום ראשון, 9.155, שעה 10.35

יום חמישי, 13.155, שעה 15.12

אתה אחד מאלפי הנוסעים מדי יום בקו הישיב תל־אביב לחיפה ומחיה
תל־אביב, איתו מקיים אגד בדייקנות, נוחות ומהירות תוכל גם כן לזכות
בפ־סי הזהיר. לנסוע הראשון בתמונות שלמעלה שיבוא ויזהה עצמו במערכת
העולם הזה, תל־אביב, רחוב גליקסון 8, יוענק פרס של 15 ל"י במוזמן. השני
במודהים יזכה בפרס של עשר ל"י במוזמן.

עובדי אגד ו־עולם הזה אינם יכולים להשתתף במודיה.

נורבגיה

שלום, שלום - ואין פרס

ההודעה שבאה בחודש שעבר, מנורבגיה, ובישרה כי לא יחולק פרס נובל לשלום לשנת 1954 הוסברה רק השבוע, אם כי עצם אי-ההענקתו לא הפתיע במיוחד (מאז מוסד הפרס ב-1901 לא הוענק ב-15 שנים שונות, ורובן שנות מלחמות עולם) היה בפי ידידי דבר הסבר מיוחד מדוע לא זכה איש לפרס השלום 1954, השנה הראשונה מאז רוס מלחמת 1939-1945, בה שרר שלום בכל רחבי העולם.

לראשונה הוצעו שטותיהם של עשרות מועמדים לפרס, המוענק עבור "אלה שעשו את המאמץ הגדול או הפעולה לאחת הע"מים, לביטול או קיצוץ הריסות ולקיום אי קידום כינוסי שלום", לבסוף תוותרה מעדת הפרס, המורכבת מחמישה חברים פר-למנט נורבגיים, רק מועמד אחד: ראש ממשלת הדוד, גוואהרלד נהרו.

גם נהרו לא היה איש השלום המושלם. ברוב של שלושה נגד שניים איבד הוא את סיכויו לפרס. הוא לא היה שחור שלום במיוחד בחיטיו עם פקיסטן, כשהדבר נגע לאין המריבה קשמיר. קבעה ההצעה: "אם כי נהרו מציע מתרונות שלום לבעיות שאר העולם, הוא לא הציע פתרון כזה לבעיית קשמיר".

הוא נזכרו החמישה בשר החוץ הבריטי, סיר אנתוני עידן, שקדם את שלום העולם בהסכמי לונדון ופאריס לאיחוד מערב אירופה. אלא שאו לא נהגלה הקרן שבאליה הפרס. אם כי חמישה החליטו באוסלו היו מוכנים להעניק את 15 אלף הלירות לעידן ולהכתייר כחן פרס לשלום 1954, לא יכלו לעשות זאת. משום מה לא טרח איש להשיג את שמו של עידן להעדרת השופטים שלושה חודשים לפני התכנסותה, כפי שתחקון חרש.

וכן יצטרך סיר אנתוני להמשיך לפעול למען השלום, שלא על מנת לקבל פרס.

אופנה

סוד השיער הגזוז

גניפת התסרוקת הנשיית הקצרה ששטפה לאחוריה על פני שלוש יבשות, עוד תמחזיק רב, בעיקר במחנה הגברים: מה גרם לך שבנות חתה יתחילו לקצץ בקצחתיהן?

התשובות על השאלה היו רבות ושונות. מיו שאמרו כי התסרוקת זולה יותר, או נוחה יותר. אולם תיאורית אלו לא היו מבשרות רצון: התברר כי הסיפול בשיער הגזוז קצרות ממשך וקר הרבה יותר מן הסיפול בשיער הארוך.

מסתרי השיער הקצר פוענחו רק החדש. המפגנחת: לואיס לינג, כתבת האופנה של היומן הניוירוקי הגדול ניוירוק סיטי, שד וויסטה משך שלושה חודשים בספרי היס סוריה, העלתה כמה עובדות מעניינות:

- התסרוקת הנשיית הקצרה איננה תופעה חדשה. היא הופיעה פעמים רבות בהיסטוריה, ביחוד בתקופות של תהוה ובהוה, שבאו כי עקבות מלחמות ומפסקות. בין השאר חשפה תסרוקת זו את יתרון לאחר המלחמות נגד הפרסים את צורת התקופה הלארץ המהפכה, ואת איטליה בתקופת מיגור שלטון מוסוליני.
- הופעת התסרוקות הקצרות כרוכה כי תופעות אופייניות אחרות: חשיפה מסכמת לית של חלקי הגוף השונים והכרת חרם על מחוכמים. לאחר המהפכה הצרפתית נהגו ה נשים, במשך תקופה קצרה, להתהלך בחוזה חשוף.
- התסרוקת הקצרה היא, בדרך כלל, סימן ראשון לתקופה של פריצת כל התחר מים המוסריים.

התיאוריה הכלכלית-היסטורית של לואיס לינג השביעה את רצון הגברים, אך חורלה סערה במחנה הנשים האמריקאיות. הכריזה כוכבת אודרי (הופטה ברום) הפבורן, קצו צתהשיער: "אלה הם דברי הבל חסרי כל יסוד. אנו מקצצות את שערותינו אך ורק מפני שהן יותר נוח".

● ביניהם: אף לא טוענת אחד טעבר למשך הברזל.

● הנשים האפריקאיות היו תמיד קצרות שיער. נשים סיניות רבות קיבלו את התסרוקת הגברית עוד עת הקמת הרפובליקה העממית. שאר נשי אסיה ססרו על שיער ארוך.

מתנות

לפני שדויד בן-גוריון שם לשדהבוקר בנב, הפסיק עוד לבקר בכפר-הדרוזים בליל. זכה במתנת כבוד נאה: כיפה ראש ודחית. לא הוחרג גם חלקה של אשתו, סולד, שזכתה הפעם בסל נצרים קלעידה. יותר רחבלב היה ראש-ממשלת תורכה, עדנאן מאנדרארס בהגיעו, בשבוע שעבר, לבגדאד. למארח, ראש ממשלת עיראק, נורי אל-סעיד, הביא מתנה סמלית וקרה: שלושה כלי נשק, תוצרת תורכיה - רובה צבאי, רובה ציד ואקדת.

ראש ממשלה אחת, קונראד אדנאור המערב-גרמני, חגג השבוע את יום הולדתו ה-79 במסיבת שתייה עם ארבעה בניו ושלש בנותיו. הפתעה המסיבה: מתנת בקבוק חלב, מאת שר החקלאות הגרמני לשעבר אוהב המשקה.

יום הולדת 79 חגג ראש ממשלה גרמני

אבי, השומר-שפירא על סוס אביר

נוסף: ויחלום פיק המורח-גרמני, שמד כירי וחלל מתחת לחלונו באבוים לכבוד יום הזה, הביאו לביתו מנקה-ארוכות פחוס, על-מנת שיחבק עם פיק, יבא לו בכך סל בשורה השמונים.

יותר צעיר הרגיש את עצמו נשיא ארצות הברית דווייט אייזנהאואר שפתח בתע-רטי הרוואה (נארוח-בוקר: אשכולית, לחם קלוי וקפה), שינה גם מנוהג קריאתו הכ קובל, במקום קריאת ספר-מתנה, אהובי מימי הצבא, החל קורא, לאחרונה, ספרי היס טוריה, ביני סירות מפרישים וגידול בקר. הסיבה להתעניינות בבקר: עדו הפרוזה המשובחות מגוץ אנדיין אנוס, הרועה כי חתתו הפרטיה של אייזנהאואר.

הצלחות

למול מיוחד במינו וכה ח"כ קלמן כהנא, רכ ואיש פועלי אגודת ישראל, כשביקר במ סיבה שנערכה בקיבוץ פאג'י חפץ-חיים, שהתגף בהגלת 100 פרסי ספריים, וכה בספר על הגהות מבגיר-בקר, החזון-איש, מחבר הספר: הרב קלמן כהנא.

עוד יותר הצלח זמרש בינג קרוסבי, אחר ססרטו הנרימונד הבן וכה להיות סרט הקופה הששי בהיסטוריה הקולנוע (הכנסה עד כה: 12 מיליון דולר) וכה גם תקליט הסרט להצלחה מרחבת נדירה. הוא נמכר לכלבון ובמצרים ב-6000 חתיכות.

לא כל הצלחה בלבון מנחם בגין, השוהה כעת באיטליה (ראה מכתבים), כש הגיעה המהדורה הערבית של ספרו המרד, לביירות, פרסמו שלטונות הלבון צו-הד רמה, הפקיעו את המרד מחגניות מוכר-הספרים, מהדורות לרועיות של המרד את רות, שלא הופקעו: האנגלית, הצרפתית והספרדית.

ח"כ חירות אחר, ראש מטה אצ"ל לשעבר חיים לנדאוי יצא לחוף-לארץ אף הוא, כשבדרכו מטרות הרבה יותר רחוקות:

עשרים הדפובליקות הדרום-אמריקאיות.

לירות

דודן מצרים, גמאל עבד אל-נאצר בן ה-36, נתפסה השבוע לזמן קצר ממשפטי היהודים והאחים המוסלמים, קיבל את מבר-כיו לרגל הולדת ילדו החמישי (בנו השלישי) עבד אל-חכים.

פחות שמח היה חלקו של בן מצרי אחר: פואד חשני, שחגג את יום הולדתו הש לשי מחוץ למולדתו, בגלות רומא, יחד עם אביו, מלך מצרים לשעבר פארוק.

בצה אחרת מצאה את עצמה אליזבט, מלכת בריטניה, אחר שאיבדה את שרון היד שלה באחת מאוזותיה, ציחה מזכירה לערך חופשים אחר השקען בעזרת מ גמישים (מגלי מוקשים) שהעלה. אחר שעות חופשים רבות, חרם בצלחותיהם.

לא סמן את יום בצלחת ההומריסטן אפרים (חג גדיא) קישק, הוא החליט לנצל את ירעותיו בעברית, התערב עם כל סמכר החופשים-עצמם-בלבשים-מובהקים על ביטויין של מלים נדירות, וכה בשש התערב בויות בזאחריו, במק שתי לירות ישראליות.

התלבטויות

אבי השומר, איש פתחת-הקוה אברהם שפירא בן ה-84 החלטב השבוע בין שתי הצעות קוסמות: "יצאה לארצות-הברית ל מסע הופעות לסובת מלחה העצמאות או גזול מסדר הפרשים בעזידע התל-אבי-בית, שפירא שכמעט גולד על סוס, הכריע לסובת השלדוד, בה יופיע כשהוא רכוב על סוס המנצח סרגיו ציבידירקה המלים ל שים קץ ללבטיו, הוסיף לרשימת דירותיו דירה חמישית, הפעם בתל-אביב, ציבידירקה שרכש דירה בכל עיר בה שהה יותר משבו עיים רצופים (נירירוק, בראנוס-איריס, רומא ובלרין) הגיע להחלטה זאת אחר שסיים את שבע שהותו העשירי בארץ.

מבקר מוסיקה איטלקיים נהרו בהמוניהם לבית האופרה לה-סנקה במילאנו, להצג הבכורה הארמית של האופרה דויד, שמ חברה דאריס מיו, הציגה לראשונה בקיץ שעבר בירושלים. תגובת המבקרים על האר ס ה המשכת ארבע שעות 24 דקות היתה צוננת. ההלטה יותר מאיכותה המספרית: 500 משתתפים, 1200 תלבושות, 125 תח בולות הארה שונות.

זכרונות

פפתוח את שנת הרב"ם, במלאות 750 למותו, הודר ח"כ הפועל המזרחי יצחק רפאלי, הריע במסיבת עיתונאים על גילוי חשבונו בין ספרי הרפואה הרבים שהרמב"ם כתב בערבית מצויים לאמצעים הדנים במח לוח מיי.

מלי אחר מן העבר הקרוב יוהר העלה מכיר-העולים חנא, גילה הוא, השבוע, כיצד הקטן הוא וחבריו, עולי העלייה הש גיה, את בנימה הראשונים של מרחביה, בניגוד לחוק התורכי: "הינו משקים את השטור התורכי הרבה יין והוא היה יסן האנתו בונים גנחים משהו. כל לילה רשז או איזה בניין אחרי".

חנא לא הסתפק בגילוי זה, הסביר גם בדוע הוא מקדים להופיע, מדי בוקר, בבית החעד הפועל של ההסתדרות. אמר הוא לש קידו החעד הפועל: "לו היית מקבל מש כורת כמכס או גם אני הייתי מאתר קצה, אבל אני לא מקבל משכורת".

שכר אחר היה מודד, לפי ילקוט הכוזבים של שב עון לאחדת העבודה משא, בכור שיטורית בעת היותר, לפני 25 שנים, שופט שלוש בסבריה, כאשר היה קורה לפעמים וגנה מתפרע בכביש צפת-סברה היה מוכא לפניו פותח, "אדוני השופט, גם מודה וגם לא מודה" היה שיטורית מודד לו מידה כנגד מדה, פוסק: "בעד החלק המודה - לירה, הלאה".

הגאה שונה הסתתר מאחורי זכרון אחר. היה זה, כפי שילקוט הכוזבים סיפר השבוע, בזמנים ההם כשבגרוש ה חור ורק מע סיכ התכלו דרכו על החיים, באותה תקופה היו חוליות פלמ"ח מסירות לעתים קרובות בצד השני של הגבול ומחפשות בין השיחים ידורים שירותים היה משאיר בלילה עם פתקה להסביר הלאה. ירוחם: איש השליחיות המיוחדות של ההגנה במרחב, לאחר מכן רב-סרן ירוחם כהן, שליטו של יבאל אלון וכיום בוגר האוניברסיטה למדעי ה מורח וכתבו של יומון לאחדות העבודה, למרחב.

אני מרגישה כמו גבורה של רומן בעל 800 עמוד. יבאל, המעריץ שלי, זה שהיה משגר לי מדי יום ביומו, בדיוק של שרון מכתב, כתב מכתב לי ולחברי במערכת, שהוא מתאבד בגללי, משום שלא השבתי לו אהבה. בקיצור, יבאל, אם אתה קיים אישם, ורצית למחות אותי - הצלחת, אם נכון הדבר או לא, הצלחת לסחוס מ מי דמעה, והיות ועבדתי על כל העתונים ולא מצאתי כל דבר ביחס לגורם שנמצאה בסביבות באר-שבע, הריני נושמת לרוחה. ואנא, יבאל, אל תשלח את דודך להתלוות אלי בכל מקום, כפי שכתבת, זה מאד בלתי נוח.

גם הם במתעניינים

שלשה צעירים (901/416) שילם הסמך צע הוא 25, אינם מרבים לספר על עצי מס. כל מה שהם אומרים הוא שכל חי נושאים תחלים לעניין בחורות, יכולים לענין גם אותם. או לחפץ, במקרה חי צורך, הם מוסיפים שבגלל קרבתם המס צעית למכתיות, אין הסוירים ענין נידר אצלם.

אולי הם?

לשתי תלמידות-שמיות ירושלמיות (901/47) יש סיבה מענינת שרוא לרצות להתחבט עם ירושלמים דוקא, ספורנטים או בוגרי סכניו, מבלי להכירם, חרעיון להתחבט עם אנשים היכולים לנור לידן, מבלי להכירם, או אם לו לשנשם ברחוב ולא לתת שאלה הם - הוסם לחן מאד, לכן אין זה שואפות אסילו להכיר אותם במרצת הוסם.

אם חייא אז גם אני

אומר בפשטות שהוא מוכן להתחבט עם נערה, שהאות לכתוב לו, על כל נושאי, הוא בן עשרים וארבע ובעל השכלה תיכונית.

בלי משהו, בלי העמדת פנים

צעיר בן 26, יליד הארץ, האומר על עצמו שהוא "שקט, רציני, ועוד" (901/419), רואה בהתנהבות דבר מענין ומועיל מאד. הסענין, לדבריו, שאפשר לנשח לפי כתב ידיו את התבניות ואופיו של הכותב, זאת ועוד - בהכרח של פנים אל פנים, אפשר להסתור חתם מסת ולא לית גלות כסני הולות, בהתנהבות, לדעתו, אין מקום להעמדת-פנים אם יש בכו כאלה המכחישים או מתנגדות לדבריו, מדוע לא הביעו לו זאת בכח?

קצת מטרפת, בבקשה

לצעיר בן העשרים שאני מציגה בזה (901/420) נמאס לראות מסכיו אנושים שפריים, כנראה, חו הסיבה שהוא רוצה להתחבט עם נערה בסביבות 19, שפרט להכתב תיאטרון ואמנות, תהיה קצת, מ"טורפה", ללומר בעלת שנוניות המה גלים, לדעתו בלשון שנונה ועוקצנית רי אהבת-מחיות, עליה להיות גם רצונית ל-קמים ולא ברר לי אם גם זה נכלל בי שנוניות.

די נמאס!

"נמאס כבר לשמוע על בחורים בעלי דם ואופנועים ושכל", צועק (901/421), תגנו גם לאנשים שפוטרים לחיות אישה הם? בקיצור, אני מעוניין להתחבט עם נערה שפוטרה, שנמרה בית-ספר יסודי וער בדת כמני, לא סלונות וגאונותיה. גילי 18... חצני ביחספר סקצוני מאחורי... רצויה חיסאית...".

אני, אי השמדה?

מאתורי המספר (901/422) מסתתרת נע-ארה בן 22 שכתבה הוא 161 ס"מ, מה ארבה, שאשר לה את רשות-הדיבור, וכן: "אני מרגישה, כפי שידרו אומרים, הוא בני יופי להפליא, ובסיוסם כללי אומרים שאני מרדה מאד, איני רוצה להשוותי בות אף מה אני אשמה שאני יודעת זאת ובאמת, מה? ולמרות שאני שופעת זאת לעתים קרובות מאד ובכל זאת האמת היא שאני לא בטוחה בכך (אפילו כשאני הולכת ברחוב ומישהו לוחש לי איזה יופי, קשה לי לדעת למה הוא מתבטח, או לי או לשמלתי).

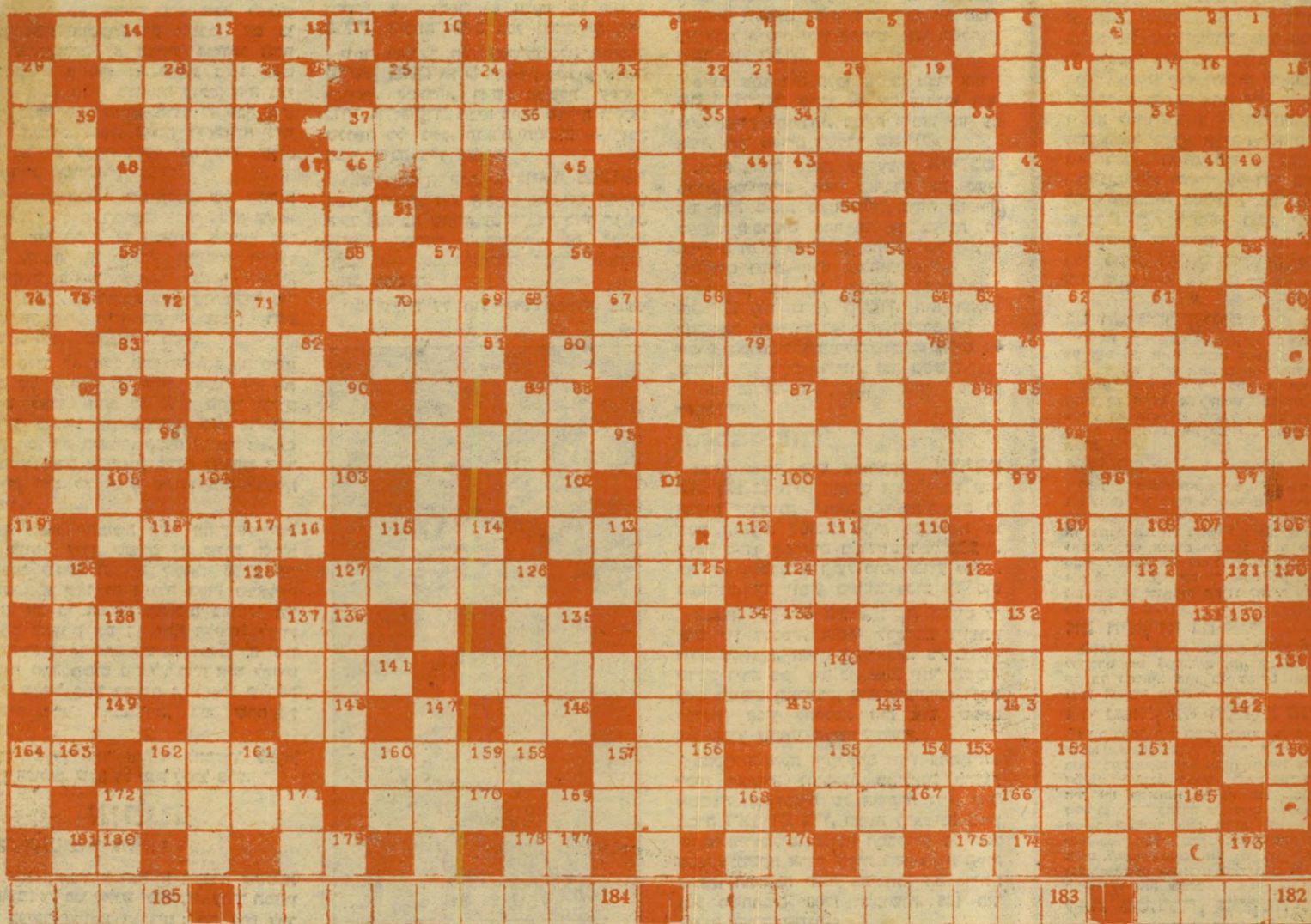
ובכן, עיקר רצוני להתחבט עם בחור שגילו יהיה 21- עד 30, עם נובה לא סחות 170, חרץ משעליו להיות רציני ועליו גם יחד, עלי להיות מענין ונבון בצורה חושיהומר ובעיקר בעל הופעה מקסימה ממש. (יש לי חיבה מיוחדת לאני שים חומרים), נושאים להתחבטות - אחיה מוכנה להתחבט על כל נושא מענין ובעיקר על ספרות, אהבה וקולנוע."

אמור זאת בפרחים

נבי: - איני יכול להישות לעצמך לקנות עפרות מתנה יקרה ליום הולדתה. לדעתי, זו, ערחת, ספר טוב, או זוגי כרטיסים לתיאטרון הם מתנות יפות מאד, כשהן נמסרות בחיך ובמילה חמימה.

כל הפונה אלי, הן לשם פרסום מכי תבו והן לשם העברת תשובה של מכתב שפורסם, מתבקש לצרף בו לים בסך 500 פרוסם).

תשבץ חצי-ענק

37. מעצמה מוסלמית; 60. כתובת מקובלת; 61. סרן, לפי חמקדו; 62. שמו הפרטי סינגמן; 64. בלבד; 65. לכל נשק; 66. היום בשבת, החשוב לאילנות; 67. חיים באב, בו היתה שמה ביהודה; 69. קץ הנישואין; 70. מלת הגבלה; 71. סוד; 72. חמש עשרה; 74. חוסם; 75. בו עוסקת המסיקה החדשה; 76. ברחובות שותפים לה העירייה וחברת החשמל; 79. נשק גנדיסני; 80. יחידת מרגמות; 82. קרוב משפחה על-ידי נישואין; 83. אישיות תנכית; 84. בשדות, אחר הקציר; 86. מעט-מועיר; 87. חלק הנצל; 89. "תני... אל ידיו"; 90. שתיל; 92. אקדח רסי; 98. נסיכות אירופאית; 101. רפובליקה סובייטית; 104. בירה אמריקאית; 106. דורון; 108. טנא; 109. מספר טרקי תהלים; 110. לו היה בירמיהו פרק נוסף, היה זה פרק זה; 111. הסותר שלכסר בפרשת ריונברג; 112. עני; 113. מרכז; 114. שבועות; 115. קול חור; 117. אותו טובה אשכול; 118. פעמים שלוש; 119. גם; 121. המושבה הצטרף בית ביותר; 123. לסיד בעמק בית-שאן; 124. משע פלילי הקל מרצה; 126. מולדת; 127. שמה הפרטי של השחקנית ליי; 129. ישוכ בפרודור; 131. קיצורו של אליהו; 132. בלעדיו אין הרכבת נעה; 134. שי; 135. האשה השנייה; 137. עברייני; 138. ראש חודש תשרי; 144. גיבור העלילת; 147. ממנו בנויים בתים רבים בטוקיו; 150. "הוא לא... הוא עוד חי"; 151. משחק המלכים; 152. חמשים ותשעה; 154. האות השבע-עשרה; 155. רחל לבנימין; 156. "חמד ורחמים"; 157. שהוא במשהו; 159. שבעה ומאתיים; 160. תואר אצולה; 161. אלוהים; 162. קול הפרה; 164. דוב יוסף; 165. החודש הבא; 166. ".... את מקדשת ליי"; 168. סוף; 169. הרו האחרון של משה; 171. כלי מלאכתו של המורה; 172. כלי-נגינה; 173. לא עדין; 175. תבואה; 176. כמו 11, מאונן; 178. לזכרם הוקם נתיב בהרי ירושלים; 179. סקודה; 181. אבי האב.

המצות; 138. מרשב מלכות; 139. בירת גירוזלד; 140. לא כל מת מגיע אליו; 141. כללי בלועזית; 142. ליהד ישראלית; 143. "כך" סיסמת האצ"ל; 145. בו מוכן היין; 146. אדון, בגרמנית; 148. תריסר; 149. מלת קריאה; 150. הקצר בפרקי ירמיהו; 151. הוא איננו ממונה על גרעין; 153. הפעולה המתבצעת בשריה; 156. ירק; 158. מוסד מזרחי; 161. הבעל הראשון; 163. מכונת; 165. השלב הראשון בחכמת הבמה למאכל; 167. סבו של אנוש; 168. משכמתו מורכבת שווייץ; 170. מוסר; 171. יישוב באזור בית-גוברין; 173. למה שכל פעולה ציבורית זקוקה; 174. למה שכל זוג יהודי זקוק, לנישואין; 176. מראה כיוון; 177. אל בבלי; 179. מכלול אגיות; 180. קריקטוריסטן; 182. משלט מפתח במבצע נחשון; 183. עיר אנגלית; 184. עיר אמריקאית; 185. חיל צה"ל שצוין לשבח על מעשה גבורה.

מאונך: 2. אלעזר לבנה, למשל; 3. הגבוה בהרי אמריקה; 4. הצעיר בכבשים; 5. בשדות 1948; 7. אחי שם; 8. לשעבר מלכת הולנד; 9. כינוי רומן; 10. פתי; 12. מלת הכללה; 13. נהר אסיאתי ארוך; 14. לחם; 15. בן נח; 17. "גיצבו כמנו" נחלים; 18. סופר של כל אדם; 19. זבולון לדינה; 20. נהר באירופה; 22. שני עמודים; 23. הקפה המוכן-מראש; 24. ידיד; 25. חיתת הפרדסים; 27. "בך הי חסיתי, אל אבושה לעולם" מתחיל פרק תהילים זה; 28. ".... הנחלים הולכים אל הים"; 29. בת-קול; 31. לישו היתה כואת, אחרונה; 33. גודל לוחמים ירושלמי; 34. מה ששם קץ לכתב סתר; 36. אמבציה; 37. פעולתה של השמש, כל בוקר; 39. אליה רוגים כתבים אסורים; 41. דיר באותו בית; 42. ישוב על חופו המזרחי של הכנרת; 44. כלבה ידועת שם; 45. יש של קסם רש על העין; 47. טוב, כשהוא עשוי כשר; 48. אותו מטיל שופט; 54. אחת מארצות-הברית;

מאונך: 1. מפלגתו של רב-הסניף; 4. לכל אשה שתיים; 6. רטוב; 9. מין; 11. גם ביום זה אין עובדים; 14. רשיון חומשה לחיל; 16. היא פוגעת בפרי הדר; 19. עשר בשלי שית; 21. עיר ערבית; 24. אחד מעשרים וארבעה הספרים; 26. בראש העיתון; 30. אותו משלמים למדינה; 32. דפוק על כל ...; 33. בשמלת נשים; 35. חברה להפצת עיתונים וספרים; 36. צמר ומשתים יחדיו הם כזה; 38. תיאטרון ישראלי; 39. נכד יצחק; 40. אוכל צמר; 42. מלת ברירה; 43. מצוי למעלה; 45. אות; 46. כלי בשחמט; 48. סניף תנועת נוער; 49. הלוכס בבנוכס; 50. אחת מ-48 מדינות; 51. רפובליקה במזרח; 52. אחיו של גו; 53. גור יאיר; 55. אות אנגלית; 56. בכל דלת; 58. מספר מול; 59. לו היה בישיעיהו פרק נוסף היה זה פרק זה; 60. גדל בצילון; 61. נשיא ישראלי; 63. האיש בבית המרקחת; 66. תוצאה של בוך; 68. לגושא זה הוקדשה הרפורטוויה הראשונה של העולם הזה 900; 71. רעה; 73. טובה לידעה טובה לשאלה, או זה בארמית; 75. יסוד חימי; 78. נשיא תורן של בית-המשפט המחוזי בתל-אביב; 79. הי ענק; 81. הכלי בחיל שריון; 82. על כל מטה; 84. מיניסטר; 85. סופר אידישאי; 87. בת זוגו של התיש; 88. אותו של צירציל; 90. אבי שלושת הבנים; 91. חיל נשים; 93. הרים בצמון; 94. בעל נטיות רומנטיות; 95. נמל סובייטי; 96. שופט; 97. צורת הסומך של פה; 99. שליחו של המ"מ; 100. שר החוץ של פולין ב-1939; 102. "לך מארצך וממולדתך"; 103. ".... ללדת ועת למות"; 105. שמו הפרטי של סמאטס; 107. אחת מפעולות הטייס; 110. יותר קל משבר; 112. שאון; 114. מקום השדיים; 116. נחשל, מפגר; 120. גבולו המערבי; 122. לפיכך; 123. מפלגה דתית; 125. שקר; 126. מלוקסאר; 128. עדה במשפט קסטנר; 129. הדי ובדי; 130. באנייה ובבית הסוהר; 132. בעזרתו נע הנוכה; 133. נישא; 135. מפלגת המרכז; 136. גיל

בין שולחי הפתרון בצידוף התלוש
מימין יחולקו 10 פרסי ספרים

תלוש לתשבץ חצי-ענק

השם

הכתובת